

repente occasione impura mens retrofus
pedes colligit quia cuncta iniquitatis sue vesti
gia abscondit. Caput subtrahit quia miris de
fensionibus nisi inchoasse se malum aliqd osten
dit. Et quasi spera in manu tenentis remanet.
quia is qui corripit. cuncta que iam cognouerat
subito amittens. inuolutum intra conscientiam
peccatorem tenet. Et qui totum iam deprehendē
do viderat. tergiversatione prave defensionis il
lusus totum pariter ignorat. Sive enim gerit habet
in reprobo. quod malicose mentis duplicatas sese in
tra se colligens abscondit in tenebris defensionis
Audiant impuri quod scriptum est qui ambulat simpli
citer ambulat confidenter. Sive fiducia quippe magne secu
ritatis est. simplicitas actionis Audiant quod sapien
tis ore dicitur. spiritus sanctus discipline effugiet fictum Au
diant quod scriptura rursus prohibet. cum simplicibus ser
mocinatio eius. Deo enim sermocinari est. per illustra
tionem sue presentie humanis mentibus archana reuela
re. Cum simplicibus igitur sermocinari dicitur. quod super
nis mysteriis illorum mentes radio sue visitationis
illumiat. quo nulla umbra duplicitationis obscu
rat. Est autem speciale duplicium malum quod dum puer
sa et duplici actione ceteros fallunt. quasi presentius ce
teris prudentes se esse gloriantur. Et quod distinctionem
retributionis non considerant. dānis suis miser exultant
Audiant autem quam super illos propheta sophomas vi

diuine animaduersionis intētat dicēs . Ecce di
 es domini venit magn⁹ ⁊ horribilis: dies ire di
 es illa. dies tenebrarū ⁊ caliginis. dies nebule
 ⁊ turbis. dies tūbe et clangoris sup oēs ciui
 tates munitas. ⁊ super oēs angelos excelsos .
 Quid enī p ciuitates munitas exprimit: n̄ suspe
 cte mētes ⁊ fallaci sēp defensione circūdatas. q̄
 quociēs earū culpa corripit: veritatis ad se ia
 cula non admittūt. ⁊ quicquid p excelsos āgelos
 vbi duplex quippe semp est paries nisi impura
 corda signant. Que dū veritatis simplicitatē
 fugiūt ad semetipsa quodāmodo duplicitatis p
 ueritate replicantur. et qđ ē deterius apud cogi
 tacōes suas infastū prudēcie ex ipa se culpa im
 puritatis extollūt. Dies autē domini vindicte
 atq; aiaduersionis plena sup ciuitates muni
 tas ⁊ sup excelsos āgulos venit. quia ira extre
 mi iudicij humana corda. ⁊ defensionib; cōtra
 veritatē clausa destruit. ⁊ duplicitatibus inuo
 luta dissoluit. Tūc enī munitate ciuitates cadūt
 q̄ mentes dō impenetratae dāpnabunt. Tūc
 excelsi anguli corruūt. quia corda que se p im
 puritatis. prudēciā erigunt. per iusticie sētēci
 am prosternuntur.

Qđ alii āmonēdi sūt q̄ flagella metuūt ⁊ p
 terea innocētē viuūt atq; q̄ sic i iniquitate du
 ruerūt vt neq; p flagella corrigāt. Cap. 36.

Liter amonendi fūt incolumes. atq; aliter
egri. Ammonēdi nāq; fūt icolumes vt sa
lutē corpis exerceāt ad salutē mētis. ne si accep
te incolumitatis grām ad usū nequitie inclināt
denuo deteriores fiāt. a eo postmodum supplicia
guioā mereant. q̄ nūc largiorib; bonis dei. ma
le vti nō metuūt. Ammonēdi fūt icolumes ne
oportunitatē salutis impetū pmerēde despiciāt
Scriptū nāq; ē. Ecce nūc tēp⁹ acceptabile ecce
nūc dies salutis. amonēdi fūt ne placē dō. si cū
p̄nt noluerit cū voluerit sero nō possint. Sic ē
enī qđ p⁹ sapiētia deserit. quos p⁹ rēnuētes
vocauit dicēs. vocaui a rēnuistis extēdi manū
meam a non fuit q̄ aspiciēt. Desperistis oē cōsili
um meū. a increpacōes meas neglexistis. Ego
qđ i intētu v^{ro} ridebo. a sbsānabo cū vobis qđ
timebatis aduenerit. Et rurū. Tūc iuocabūt
me. a nō exaudiā. mane cōsurgēt a nō inueniēt
me. Salus itaq; corpis quādo ad bñ opandū
accepta despicitur. quāti sit muneris amissa sē
tūc. Et infructuose ad vltimum quē q̄ cōgruo
cessa tempe utiliter nō habetur. vnde bene per
salomonē rurū dī. Ne des alienis honorē tuū
a annos tuos crudeli. ne forte impleant extrā
nei virib; tuis. a labores tui sint i domo aliena.
a gemas i nouissimis. qñ cōsūpseis carnes a cor
p⁹ tuū. q̄ nāq; alieni a nob fūt. n̄ maligni spūs

qui a celestis fuit patrie sorte sepatis. Quis vero
 honor noster est: nisi quod etiam in luteis corporibus
 conditi ad conditoris tamen nostri sumus imaginem et si-
 militudinem creati. Vel quis alios crudeliter est
 nisi ille apostota angelus. qui in semetipsum penam
 mortis supbiendo protulit. et inferre mortem huma-
 no generi etiam perditus non peccat. Honorum itaque
 suum alienis dat. quod ad dei imaginem ac similitudi-
 nem perditus. vite sue tempora malignorum spirituum
 voluptatibus administrat. Annos etiam annos su-
 os crudeli tradit: quia ad voluntatem male dnan-
 tis aduersarii. accepta uiuendi spatia expendit
 ubi bene subditur. Ne forte impleatur extranei
 viribus tuis. et labores tui sint in domo aliena
 Quisquis enim per acceptam valitudinem corporis
 per tributam sibi sapientiam mentis non exercendis
 virtutibus sed perpetrandis viciis elaborat ne-
 quaquam suis viribus suam domum. sed extraneorum
 habitacula id est immundorum spirituum facta mul-
 tiplicat. nimirum luxuriando. vel supbiendo agens
 ut etiam se addito perditorum numerus crescat. Bene
 autem subditur et gemas in nouissimis quando con-
 superis carnes et corpus tuum. Plurimum enim ac-
 cepta salus carnis per vicia expendit. Sed cum re-
 pente subtrahit cum molestis caro atteritur. cum
 iam egridi anima vegete diu male habita. qua-
 si ad bene viuendum salus amissa requiritur.

Et tunc gemunt huiusmodi quod deo seruire noluerunt. quando dampna sue negligentie recuperare seruiendo nequaquam possunt. unde alias dicit. Cum occideret eos inquirebant eum. At contra ammonendi sunt egrit ut eo se dei filios sentiant. qui illos discipline flagella castigat. Nisi enim correctis hereditatem dare disponderet. crudice eos per molestias non curaret. Hinc namque ad Johannem dominus per angelum dicit. Ego quos amo arguo. et castigo. Hinc rursum scriptum est. Fili mi noli disciplinam domini negligere neque fatigeris cum ab eo argueris. Quem enim dominus diligit castigat. flagellat omnem filium quem recipit. Hinc psalmista ait. Multe tribulationes iustorum. Hinc beatus quoque Job in dolore exclamans ait. Si iustus fuero non leuabo caput saturatus afflictione et miseria. Dicendum est egris ut si celestem patriam suam credunt necessario in hac labores. velut in aliena patientur. Hinc est enim quod lapides extra conhi sunt. ut in constructione templi domini absque mallei sonitu ponerentur. Quia videlicet nunc foras per flagella tundimur. ut intus in templum dei postmodum sine discipline percussione disponamur quatinus quicquid in nobis est superfluum. modo percussio reseret. et tunc sola nos in edificatio concordia caritatis liget. Ammonendi

fuit egrī ut cōfiderent pro p̄cipiēdis terrenis he-
 reditatibz. quā dura carnales filios disciplīne
 flagella castigēt. Que ergo nob̄ diuine corre-
 p̄tionis pena grauis ē. p̄ q̄ a nūq̄ amittēda he-
 reditas p̄cipit. et semper manfura supplicia vi-
 tant. Hinc etenim paulus ait Patres quīdem
 carnis nostre habuim⁹ eruditores et reuerēda-
 mur eos nō multo magis obtempabim⁹ patri
 sp̄rituū et viuem⁹. Et illi quidē in tempe pau-
 corum dierū sc̄dm volūtātē suā erudiebāt nos
 hic autē ad id qd̄ vtile est. in rec̄piendo s̄ctifi-
 cationē ei⁹. Ammonēdi sūt egrī. ut cōfiderēt quā-
 ta salus cordis molestia sit corpori. que ad cog-
 nitionem sui mentē reuocat. et q̄ plerūq; salus
 abicit. infirmitatis memoria c̄format. vt aīn⁹ q̄
 extra se in elacōe ducit. cui sit cōdicōi s̄dit⁹. ex-
 p̄cussa q̄ sustinet carne memoret. Qd̄ recte per
 balaā si tū vocē dei subsequi obediēdo voluisset
 in ipsa eius itinēris retardacōne signatur. Ba-
 laam nāq; pueniē ad p̄positū tendit. s̄ eius vo-
 tum animal cui presidet prepedit. Prohibicōis
 quippe immemor ibat quo non licebat. At aī-
 na angelū videt. quē humana mēs nō videt q̄
 si plerūq; caro per molestias tarda. flagello su-
 o menti deū indicat quē mens ipsa carni presi-
 dens nō videbat. ita vt anxietatē spūs profice-
 re i hoc mūdo cupiētis velut iē tēdētis impediāt

donec inuisibile qui sibi obuiat. innotescat. vñ
a bñ p petru dicit. Correptionem habuit sue rēsa
nie sibiugale mutū. qđ in hois voce loquēs phi
buit pphē insipientiā. Insanus q̄ppe hō a sibiuga
li muto corripit. qñ elata mēs humilitatis bo
nū qđ tenē debeat. ab afflictā carne memorat
S; huū⁹ correptionis donū idcirco balaā nō ob
tinuit. qz ad maledicēdū p̄gēs vocē nō mentē
mutauit. Ammonēdi sūt egrī. vt cōsiderēt. qñtū
sit muneis molestia corporā. q̄ admissa peccata
diluit. a ea que poterāt admittī cōpescit. q̄ etiā
sūpta ab exterioribus plagis. cūcisse mētī peni
tente vulnera infligit. Vñ scriptum est. Līuor
vulneris abstergit mala a plage in secrecōib;
vētris. Mala enī līuor vulneris abstergit qz s; a
gelloꝝ dolor. l; cogitatas vel p̄petratas neq̄tias
diluit. Solet vero vētris appellacōe mēs accipi
qz sicut venē cōsumit escas. ita mēs p̄petrādo ex
coq̄t curas. qz enī vēter mēs dicit. ea sentētia do
cetue q̄ scriptū ē. Lucerna dñi spiraculū hois q̄
inuestigat oīa secreta vētris. Ac si dicēt. Dimini
afflat⁹ illuminacō. cū i mēte hois venēit. eā sibi
metīpi illuminās oñdit. q̄ añ spūs sc̄i aduentū
cogitacōes p̄uas a portaē poteāt a p̄saē nesci
ebat Līuor ḡ vulneris abstergit mala a plage i
secrecōib;
vētris qz cū exteri⁹ p̄cutim̄ ad peccōꝝ
nōꝝ memoriā tacitū afflictūq; reuocamus atq;

ante oculos nostros tūcta que a nob̄ sunt ma
 le gesta reducim⁹. a per hoc q̄ foras patimur.
 magis intus q̄ fecim⁹ dolemus. Vñ fit ut inf̄
 apta vulnera corp̄is. amplius nos abluat pla
 ga secreta ventris: q̄ sanat nequicias prauū o
 peris. occultū vuln⁹ doloris. Ammonēdi sunt
 egri quatin⁹ paciētie virtutē seruēt a incessan
 ter quāta redēptor n̄ ab his quos creauerat
 ptulit mala cōfiterēt. q̄ tot obiecta diuicōrum
 pbra sustinuit. quot de manu atiq̄ hostis cap
 tiuorū quofidie animas rapiēs. insultaciū ala
 pas accepit. q̄ aqua nos salutis diluēs. a pfi
 dorum spūis faciē nō abscondit. q̄ aduocacō
 ne sua nos ab eternis supplicijs liberās. tacit⁹
 flagella tollerauit. q̄ inter āgeloz choros per
 hēnes nobis honores tribuēs. colafos pertulit
 q̄ a peccatorū nos pūctiombus saluās. spūis
 caput supponere non recusauit. q̄ eterna nos
 dulcedine debrians in fira sua fell̄ amaritudinē
 accepit. q̄ pro nobis patrē quāuis ei diuinita
 te esset equalis adorauit. sub irrisione adorat⁹
 tacuit. q̄ vitam mortuis preparans. vsq; ad
 mortem ipse vita puenit. Cur itaq; aspaz cre
 ditur. vt a deo homo toleret flagella pro mal
 si tāta de⁹ ptulit ab hominibus mala p bonis.
 Aut q̄s sana itelligētia de pūssione sua ingt⁹
 existit. si ipē hinc sine flagello nō exiit. quī hic

sine peccō vixit. Aliē q̄ flagella metuūt. et
p̄ptēa innocē vīuūt. aliē q̄ sic ī imīqtatē du
ructūt. ut nec p̄ flagella corrigātur. Ca. 31.
Līē āmonēdi sūt q̄ flagella metuūt et p̄pte
rea innocē vīuūt. atq; aliē āmonēdi sūt q̄
sic ī imīqtate duruerūt. ut neq; p̄ flagella corri
ganē. Dicēdū nāq; ē flagella timentīb; ut a bō
t̄palia nequa q̄ p̄ magno desiderēt. q̄ adesse e
tīā p̄uis vidēt et mala presētia nequa q̄ velut in
tolerabilia fugiāt: quīb; hic plerumq; bonos
affici nō ignorāt. Ammonendi sūt ut si malū ve
racitē carē desiderāt eterna supplicia phorescāt.
neq; ī hoc supplicō et timore remaneāt. sed ad a
moris grām nutrimento caritatis excrescant.
Scriptū q̄ppe ē. p̄fca caritas foras mittit timorē
Et rursum scriptū ē. Nō accepistis sp̄m fructus
itey ī timorē. s; sp̄m adopcois filioy ī q̄ dama
m? abba p̄r. vñ idē doctoz iterū dicit. vbi sp̄s
dñi ibi libtas. Si q̄ adhuc a p̄ua actione formi
data pena phibet. p̄fecto formidantis aim. nul
la sp̄s libtas tenet. Nā si penā nō metueret
culpā p̄culdubio p̄petraēt Ignorat itaq; mēs
gaudiū libtatis quā ligat fruct? timoris Bona
enim p̄ semetip̄s amanda sūt. et nō penis opellē
sibus exequēda. Nā qui p̄pterea bō facit qz cor
mētoy mala metuit. vult nō eē qd̄ metuat. ut
audēter. illicita committat. vñ luce clarius constat

qđ coram deo innocentia admittitur a te cuius
 oculos desiderio peccat. At contra hñ quos ab ini-
 quitatibus nec flagella cōpescunt: tãto acriori
 inuersione ferendi sūt. quãto maiori in sensibi-
 litate duruerūt. Plerumq; enim sine dedigna-
 cione dedignādi sūt: sine desperacōe despondi-
 ita dū taxat ut oñsa desperacō formidmē incu-
 ciat. et subiuncta amonitō ad spem reducat. Di-
 stricte itaq; cōtra illos diuine sētencie profere-
 re sūt: vt ad cognicōem sui cōsiderata eterna ani-
 maduersione reuocētur. Audiāt enim in se im-
 pletū esse qđ scriptum est. Si studeris stultum
 in pila quasi tpsanas feriente de desup pilo nō
 auferetur ab eo stulticia eius. Cōtra hos pph-
 eta dño queritur dicēs. Attriuisti eos et renue-
 rūt accipe disciplinā. Hinc est qđ dñs dicit. In-
 terfeci et pdidi populū istū et tamen a uñs suis
 nō sunt reuerfi. Hinc rursum ait. Popul⁹ nō est
 reuersus ad pueniēte se. Hinc voce flagellan-
 tū ppheta cōqueritur dicēs. Curauim⁹ baby-
 lonem et non ē sanata. Babylon quippe curat
 nec tamē ad sanitatem ēduciē. quãdo mens in
 praua actio ne cōfusa verba correpcōnis audit
 flagella correctionis pcpit: et tamē ad recta sa-
 lutis itinera redire cōtempnit. Hinc captiuo
 israhico populo nec tamē ab iniquitate uerso
 dñs exprobrat dicēs. Versa est michi domus

israel in sozeam. Omnis isti es. a stānū. a ferrū
a plumbū in medio fornacis. Achi apte dicat.
Purgare eos per ignem tribulacōis volui. ac
gētum illos vel aurū ferri quesivi. S; in forna
ce m̄ in es. Stānum ferrū a plūbum v̄si sunt. qz
nō ad virtutē s; ad vitia etiā in tribulacōe pu
perūt. Es q̄ppe dū pcutit̄ āpli⁹ metall̄ a teis so
nitū reddit. Quī igit̄ in p̄cussione posit⁹ erūpie
ad sonitū murmuracōis. in es versus ē i modio
fornacis. Stānum vero cū ex arte opomē argē
ti spēm mētē. Quī ḡ simulacōis vicō nō car; in
tribulacōe stānū fact⁹ ē i fornace s; ferro aut v̄ti
tur. q̄ vite pximi inidiat. s; ferz itaq; ē. q̄ nocēdi
malitiā nō amittit i tribulacōe. plūbū q̄ ceteris
metall̄ ē ḡui⁹. In fornace ḡ plūbū inueniē q̄ sic
pcc̄i sui pōdē premmēz vt etiā i tribulacōe posit⁹
a terrenis desiderijs nō leuet̄. Dic rursū scriptū
ē. Multo labore sudatū est z a non exiuit de ea
nimia rubigo eius neq; per ignē. Ignē q̄ppe no
bis tribulacōis āmonet. vt in nob̄ rubiginez
vicōz purg; S; nec p ignē rubiginē amittim⁹
q̄n a inf̄ flagella vicō nō carem⁹. Dic p̄ph̄a ite
rū dī. frustra ōflavit ōflator. malitiē eoz nō sūt
ōsupte. Sciēdū vero ē. qz nōnunq̄ eū inf̄ flagel
loz duritiā emanēt i correcti dulci sūt āmomō
e mulcēdi. Quos enī cruciamta nō corrigūt nō
nunq̄ ab imiqs actib; lenia blādimēta ōpescūt

Quia & plerūq; egros. quos foris pigmētaria
 pocō curae nō potuit ad salutē p̄stīmā tepēs aq̄
 reuocauit Et nōnulla vulnera que curari incisi
 one nequeūt. fomētis olei sanant. Et dur⁹ ad
 amas incisionē ferri minime recipit. s̄ lemi hic
 corū sāguīne mollescit. Qd̄ alie amonēdi sūt
 nimis taciti. atq; alie multiloquio vacātes.

Lie amonēdi sūt nimis taciti. at; Ca. 38.
 alie multiloq̄o vacātes. Insinuari nāq; ni
 mis tacitis debet. quia dū quedā vicia incaute
 fugiūt occulte deteriorib; implicant. Nam sepe
 linguā quia immoderatius frenāt in corde gra
 uius multiloquiū tolerāt. ut eo plus cogitacō
 nes in mente ferueant quo illas violēta custo
 dia in discreti silēcij angustat. Que plerumq;
 tāto latius defluūt. quāto se esse securiores esti
 mant. quia foris a reprehensib; non vidētur
 Vñ nōnūq̄ mens in supbiā extollit. vt quos
 loquentes audit quasi infirmos despicit. Cūq;
 os corporis claudit. quātum se vicij supbiēdo
 apiat non agnoscit. Linguā etenī premit. mē
 tem eleuat. & cū suam nequiciā minime cōfide
 rat tāto apud se cūctos liberius quāto & secre
 cius accusat. Ammonēdi sunt igitur nimis ta
 citi. ut scire sollicitē studeāt nō solū quales fo
 ras ostendere. sed etiā quales se debeāt intus
 exhibere. vt plus ex cogitacōnibus occultum

iudiciū. q̄ ex sermōibus reprehensionē n. cau
ant proximorum. Scriptum namq; est. Fili
mī attende sapientiam meam. & prudentie mee
indinat aurem tuam vt custodias cogitacio
nes. Nihil quippe in nobis est corde fugati⁹ qđ
a nob̄ tōciēs recedit quotiēs p̄ prauas cogita
cōnes defluit. Hic etnīm psalmista ait. Cor me
um deliqt̄ me. Hic ad semetipsum rediēs dicit
Inuenit suus tuus cor suū vt oraēt te. Cū ḡ co
gitacō per custodiam restringitur. cor quod fu
gere cōsueuit inuenit̄. Plezq; autē nimis taci
tū cū nōnulla iniusta paciunt̄ eo in acriorē dolo
rē p̄deūt. quo ea que sustinēt nō loquūtur. Nā
si illatas molestias tranq̄lla lingua ducēt mēs
a cōsciētia dolorē alienaret. Vulnera enim clau
sa plus erudiant. Nā cū putredo que interi⁹ fer
uet eicitur. ad salutē dolor apit̄. Sciē igit̄ debēt
quī plus q̄ expedit tacent. ne inter molesta q̄
tolerāt dum linguā tenent. v̄m doloris exagge
rēt. Ammonēdi sūt enī ut si p̄rimos sicut se di
ligūt. minime illis taceant. v̄n̄ eos iuste reprehē
dant. Vocis enim medicamine v̄triusq; salutē
occurrit̄. dum & ab illo qui infert actio praua
cōpescitur. & ab hoc qui sustinet doloris feruor
vulnere aperto tempatur. Qui enim p̄rimoz
mala cōspiciūt. & tñ silentio linguā premūt q̄si
cōspectis vulnēbz v̄sū medicaminis s̄trahūt

a co mortis padores fiunt: quo virus qd potu
 erāt curare noluerūt. Lingua itaq; discrete re
 frenāda. non insolubiliter obligāda. Scriptū
 nāq; est. sapiens tacebit vsq; ad temp⁹. vt ni
 mirū cum oportunū cōsiderat. postposita sēfura
 filenciū loquēdo que ogeuūt in vsum se vtilita
 tis impēdat. Et rurſū scriptum est. Temp⁹ lo
 quēdi. et tēpus tacēdi. Discrete quippe vicissi
 tudinū pēsancta sūt tpa. ne aut cū restringi līn
 gua debet p verba inutiliter defluat. aut cū loq̄
 vtiliter potest semetipsā pigre restringat. Qd
 bñ psalmista cōsiderās ait. Pone dñe custodi
 am ori meo. et ostium circūstancie labijs meis
 Nō enim pomī ori suo parietē. s; ostiū pecñt qd
 videlicet apitur ⁊ clauditur. Vñ ⁊ nobis caute
 dicendū est. quatinus os discretū et ogeuo tē
 pōē vox apiat. ⁊ rurſū ogeuo taciturnitas clau
 dat. At cōtra amonēdi sūt multiloquio vacan
 tes: vt vigilanē aspiciant a quāto rectitudinis
 statu depereūt. dum per multiplicia verba dila
 bunē. Humana etenim mens aq̄ more ⁊ circū
 clausa ad superiora colligit. qz illud repetit vñ
 descendit ⁊ relaxata depit qz se p infima inutili
 ter spargit. Quot enī supua cuius verbis a silen
 cii sui cēfura dissipatur: quasi tot riuus extra se
 ducit⁹ deriuat. Vñ ⁊ redire interi⁹ ad sui ognī
 tione m non sufficit. qz per multiloquiū sparsa

a secreto se intime considerationis excludit. Totā
vero se infideliatis hostis vulneribus detegit. quod nisi
la munitione custodie circumcludit. vñ scriptū ē.
Sic verbes patēs a absq; muroꝝ abicit. ita vir
qui nō pōt i loquēdo cohibē spūm suum. Quia
enī murr filēci nō habz. patz inimici iacul' ciuitas
mētis. Et cū se p vba ex semetipsā eicit ap
tam se aduersario oñdit. Quā tāto ille sine la
bore supat quāto a ipsa q vincte vtra semetipsā
p multiloquiū pugnat. Plerūq; autē quia per
quosdā grad⁹ defidiosa mēs in lapsū casus im
pellit. Dū otiosa cauē vba negligim⁹. ad noxia
puemim⁹ ut p̄us loq̄ aliena libeat. p̄ modū de
traditionib; eoz vitā de qb; loquit mordeat. ad
extremū vero usq; ad aptas lingua contumelias e
rūpat. Hic semināt stimuli. & iunē rixē accēdū
tur faces odioꝝ. pax extinguit cordiū. vñ bñ per
salomonē dicit. q̄ dimittit aquā caput ē iurgioꝝ
Aquā q̄ppe dimittē ēz linguā influxū eloquiū re
laxare. Quo cōtra etiā in bonā iterū ptē dicit.
Aqua p̄funda vba ex ore viri. Qui ergo aquā
dimittit. caput ē iurgioꝝ quia q̄ linguā nō re
frenat cōcordiā dissipat. Vnde ediuerso scrip
tum ē. Qui imponit stulto silētiū iras mitigat.
Qui autē multiloquio quisq; seruiens linguaz
refrenari nequieit accidit vt rectitudinē iusti
tiae tenere nequaq; possit. testat' p̄pheta qui ait

Vir linguosus nō dirigitur sup terram. Hinc iterū salomō dicit. In multiloquio peccatū nō deerit. Hinc ysaias ait. Cultus iusticie. filentiū videlicet. Judicās. quia mentis iusticia desolatē quādo ab immoderata locutione nō pōt. Hinc jacob; dicit. Si quis putat se religiosū esse. nō refrenās linguā suam. s; seducēs cor suū huius vana est religio. Hinc rursus ait. sit omnis homo velox ad audiēdum. tard⁹ autē ad loquēdū & tard⁹ ad irā. Hic itē ligue vim diffinēs adiungit. Inquietū malū: plena veneno mortifero. Hinc p semetipsā nos veritas amonet dicens. Omne verbū ociosū qđ locutū fuerint homines racōnem reddēt de eo in die iudicij. Oci osum q̄ppe verbum est: q̄ aut racōne iuste necessitatis. aut intēcōe pie utilitatis caret. Si ergo racō de ocioso sermone exigit: p̄sem⁹ que pena multiloquio maneat. in quo etiā p noxia verba peccatur.

Qđ aliter amonēdi

fūt pigri atq; aliter precipites. Cap. 39.

Liter amonendi fūt pigri atq; aliter precipites. Illi nāq; suadēdi sunt. ne agēda bona dum differūt amittāt. Isti vero amonendi sunt. ne dum bonoz tēpus incaute festimando preueniūt: eorum merita immutēt. Pigris nā qđ infimādum est. qđ sepe dum oportune agere que possuū⁹ nolumus. paulopost cū volum⁹

non valemus. Ipsa quippe mentis desidia dum
congruo feruore non accedit. a bonorum desiderio fun-
ditur. qualescere furti torpore madat. vnde apte per
salomonem dicitur. Pigredo immittit soporem. piger e-
nim recte sentiendo quasi vigilat. quauis nil operando
torpescat. Sed pigredo soporem immittere dicitur
quia paulisper etiam recte sentiendo vigilancia amittitur.
dum a bene operandi studio cessat. Vbi recte
subiungitur. et anima dissoluta esuriet. Nam
quod se ad superiora stringendo non dirigit negle-
ctam se inferius per desideria expandit. Et dum
studiorum sublimium vigore non restringitur cupi-
ditatis infame fame saucia. ut quod se per disciplinam
ligare dissimulat. eo se esuriens per voluptatum de-
sideria spargat. Hinc ab eadem rursus salomone
scribitur. In desideriis est omnis otiosus. Hic
ipsa veritate predicante vno quidem exente spiritu
munda domus dicitur. sed multiplicius redeunte
dum vacat occupat. Plerumque piger dum necessarii
a agere neglexerit quodam sibi difficilia imponit
quedam vero incauta formidat. Et dum quasi in-
uenit. quod velut iuste metuat. ostendit quod oc-
lo quasi non iniuste torpescat. Cui recte per salomo-
nem dicitur. Propter frigus piger arare noluit.
medicabit ergo estare et non dabit ei. Propter fri-
gus quippe piger non arat. dum desidia torpo-
re constrictus. agere que debet bona dissimulat.

57

Propter frigus piger non arat. dū pua ex ad-
uerso mala metuit et operari maxima preter-
mittit. Bene autē dicitur medicabit estate et
nō dabitur ei. Qui enim nūc in bonis opib⁹ nō
exsudat cū sol iudicij feruentior apparuerit. q̄
frustra regnū aditū postulat. nīl accipiēs esta-
te mendicat. Bene hinc rurſū p̄ eundem salo-
monē dicit. Qui obseruat ventū non seminat.
et qui cōsiderat nubes nūq̄ metet. Quid enim p̄
ventum nisi malignoz spiritū tēptacō exp̄mi-
tur. Et quid p̄ nubes que mouent a vento nisi
aduersitas prauoz hominū designatur. A ven-
tis videlicet impellunt nubes. q̄ immūdoz spi-
rituum afflatu prauū excitant homines. q̄ ergo
obseruat ventū nō seminat. et qui cōsiderat nu-
bes nūq̄ metet. q̄ q̄squis tēptacōnez maligno-
rū spirituum quisquis p̄secucōnem prauoz ho-
minum metuit. neq; nunc ḡna boni opis semi-
nat. neq; tūc manipulos sancte retribuōis fe-
cat. At contra amonēdi sūt p̄cipites dum bonoz
actuum tēpus p̄ueniunt: meritū p̄uertunt. Et
sepe in malū corruunt. dum bona minime discer-
nunt: q̄ nequa q̄ queq; q̄n agant inspiciunt.
S̄ plerūq; acta quia ita nō debuerint agere cog-
noscant. Quib; sub auditoris specie recte apud
salomonē dicit. Filii sine cōsilio nihil facias. et
post factū non penitebis. Et rursus. Palpebre

tue precedant gressus tuos. Palpebre quippe
gressus precedunt. cum operacionem nostraz
cōsilia recta preueniunt. Qui enim negligit cō
siderando preuidere que facit. gressus tendit o
culos claudit. Pergendo iter cōficit. sed preui
dendo sibi metiphi non antecedit. Atq; idcirco ci
tius corruit. quia quo pedem operis ponere debe
at p palpebrā cōsiliū non attendit.

Qd aliter ammonendi sunt Mansueti at
q; aliter Iracundi. Cap. 20.

Licet ammonendi sunt mansueti atq; ali
ter iracundi. Nonnunq; nāq; māfueti cum
presunt. vicium a quasi iuxta positum torporem
desidie paciuntur. et plerumq; nimia resoluco
ne leuitatis ultra q̄ necesse est. vigorem distri
ctio nis emolliunt. At contra iracundi dum re
giminum loca percipiunt quo impellēte ira in
mentis vesaniā deuoluuntur. eo etiam sub
ditorum vitam dissipata quietis tranquillita
te confundunt. Quos cum furor agit in pre
ceps ignorant quicquid irati faciunt. ignorāt
quicquid a semetiphs irati paciuntur. Nonnun
q; q̄ est graui⁹ ire sue stimulum iusticie zelum
putant. Et cum vitium virtus creditur. sine
mctu culpa cumularur. Sepe ergo mansueti
dissolucōis torpescūt tedio. sepe iracūdi rectitu
dinis fallunt zelo illoꝝ itaq; vti viciū latēt

adiungitur. hñs autē suū viciū quasi virtus
 feruens videt. Ammonēdi sunt igitur illi vt fu
 giāt qđ iuxta ipsos ē Isti. qđ in ipsis attendāt
 illi qđ hñc discernāt. Isti qđ nō habēt ample
 ctantur. Māfueti p sollicitudine torporē dam
 pnent. iracūdi pturbacōnem. Ammonēdi sūt
 māfueti. vt habē etiā emulacōnez iusticie stude
 ant. Ammonēdi sūt iracūdi vt emulacōi quā
 se habere estimāt māfuetudinē subiūgant. Id
 circo nāq; spūs sanctus in columba nob est et
 in igne mōstratus. qđ videlic; oēs quos implet
 et colūbe simplicitate mansuetos et igne zeli ac
 dentes exhibet. Nōnūq; ergo spiritu sãcto ple
 nus est qui aut in trãquillitate māfuetudinis
 feruorē emulacōnis deserit aut rursū in emula
 tionis ardorē virtutē māfuetudinis amittit. Qđ
 fortasse meli⁹ ostendim⁹ si in medio pauli ma
 gisteriū proferam⁹. qđ duob; discipulis et nō
 diuersa caritate prediis. diuersa tamē adiuto
 ria predicacōis impēdit. Tymotheū nāq; am
 monens ait. Argue. obsecra. increpa. in omni
 paciētia et doctrina. Tytū quoq; amonet di
 cens. Nec loquere et exhortare et argue cū om
 ni imperio. Qđ est qđ doctrinā suam tãta arte
 dispenset. vt exhibēda hac alteri imperium atq;
 alteri paciētiā pponat. nisi qđ māfuetoris spūs
 tytū et paulo feruēcōis vidit esse tymotheum

illū p̄ emulationis studiū inflāmat huuc p̄ leuū
tatem p̄ paciētie tpat. Illi qđ dēst iungit. Huic
qđ sup̄est sup̄trahit. Illum stimulo impellē mī
ficat hunc freno moderatur. Magnus quippe
suscepte ecclesie colon⁹. Alios palmices ut cres
cere debeant rigat. alios cum pl⁹ iusto crescere
aspicit reserat. ne aut crescendo fruct⁹ nō ferāt
aut immoderate crescēdo quos protulerit amē
tant Sed longe alia ē ira q̄ s̄b emulacōis specie
s̄brīpit. alia que p̄turbatū cor a sine iusticie pre
textu confundit. Alia enī in hoc qđ debet iordinate
extendit. hec autē semp̄ in his que nō debet in
flāmatur. Sciendū vero est qđ hoc ab impatiē
tibus iracūdi differūt. qđ illi ab alijs illata nō
tollerāt isti autē etiā que tollerentē importent.
Nam iracūdi sepe etiā se dedimātes insequūt
tix occasione mouent labore otencōis gaudēt.
Quos tñ meli⁹ corrigim⁹. si in ipsa ire sue omo
cōne dedimam⁹. Perturbatū quippe qđ audiāt ig
norāt s̄ ad se reducti tanto libētius exhortatio
nis v̄ba recipiūt quāto se trāquilli⁹ toleratos e
rubescunt. Mētī enim furore ebrie oē redū qđ
dicit p̄uersū videtur. Vnde a nabal ebrīo cul
pā suā a bygahil laudabilē tacuit q̄ digesto
vīno laudabilē dixit. Idcirco enim malū qđ
fecerāt agnoscere potuit qđ hoc ebrī⁹ nō audīuit
Cū vero iracūdi ita alios impetūt vt dedimari

omnino non possint non apta exprobratione sed
 sub quadam sunt cautela reuerentie parcendo fe-
 riendi. Quod melius ostendimus si abner factum ad
 medium deducamus. Hunc quippe cum asael vii cau-
 te precipitacionis impeteret scriptum est. Locutus
 est abner ad asael dicens. Recede, noli me sequi
 ne compellat confodere te in terram. Qui autem dire con-
 temptus et noluit dedimare percussit ergo eum abner
 auersa hasta in inguine et transfodit eum et mor-
 tuus est. Cuius asael typum tenuit nisi eorum quos
 vehementer arripies furor in preceps ducit. Qui
 in eodem furoris impetu tanto caute dedimandi
 sunt quanto et insane rapiuntur. Unde et abner qui
 sermone nostro patris lucerna dicitur fugit: quae
 doctorum lingua que supernum lumen dei indicat cum
 per abrupta furoris mentem cuiuspiam ferri conspici-
 unt, cumque contra irascentem dissimulat verborum iacu-
 la reddere quasi per sequentem non vult ferire. Sed
 cum iracundi nulla consideratione se mitigant, et qui
 si asahel persequi et insanire non cessant necesse est
 ut hi qui furentes reprehendere conantur, nequaquam
 se in furorem erigant sed quicquid est tranquillita-
 tis ostendant. Quaedam vero subtiliter perferant, in
 quibus ex obliquo furentis animum pugnent. Unde
 et abner cum contra persequentem subsistit non eum re-
 cta sed auersa hasta transforauit. Ex mucrone
 quippe percutere est impetu apte increpacionis

obuiare. Aduersa vero hasta persequentem fe-
rire est. furentem tranquille ex quibusdam ta-
gere et quasi patendo superare. Asahel autem
protinus occumbit quia commote mentes dum
et parsi sibi fecerunt et tamen responsorum ratione in intimis
sibi tranquillitate tagunt ab eo quod se exererant sta-
tim cadunt. Qui ergo a feruoris sui impetu sibi lenitatis
passione resiliunt quasi sine ferro moriuntur.

Quod aliter ammonendi sunt Humiles
atque aliter Elati. Cap. xi.

Liter ammonendi sunt humiles atque aliter elati
Illis insinuandum est. quod sit vera excellen-
tia quam spando tenent. Istis vero intimandum
quod sit nulla temporalis gloria. quod et amplectentes
non tenent. Audiant humiles quod sint eterna que
aperunt quod transitoria que contempnunt. Audiatur
Elati quod sint transitoria que ambiunt quod eterna que
perdunt. Audiant humiles ex magistra voce veri-
tatis ois que se humiliat exaltabit. Audiant elati
et que se exaltat humiliabit. Audiatur humiles glori-
a precedit humilitas. Audiatur elati ante ruinam ex-
altabit spiritus. Audiatur humiles ad quem respici-
am non ad humilem et quietum et timentem sermones me-
os Audiatur elati quod superbit terra et cinis. audiatur
humiles. deus humilia respicit Audiatur elati et al-
ta a longe cognoscit. Audiatur humiles quod filius hominis
ministrat non venit sed ministrare Audiatur elati

qz iníciū omnis peccati supbia. Audiāt humi-
 les quia redēptor noster humiliavit semetipfū
 factus obediēs vsq; ad mortem. Audiāt elatī
 qđ de eoz capite scriptū est. ipē est rex sup vni-
 uersos filios supbie. Occasio igiē pdicōis nre
 facta est supbia dyaboli. a argumētum redēp-
 cionis nostre inuenta ē humilitas dei. Hostis
 enim noster inter omnia cōditus. videri super
 omnia voluit elatī. Redēptor autē noster mag-
 nus manēs supra oia. fieri inter omnia digna-
 tus est paruis. Dicat ergo humilibz. quia dū
 se deiciūt ad dei similitudinē ascendūt. Dicatur
 elatīs. qz dum se erigūt in apostate āgeli imita-
 cionem cadūt. Quid itaq; elacōe deiciētis. que
 dum supra se tēdiē ab altitudinc vere celsitudi-
 nis elongatur. Et quid humilitate sublimiūs.
 que dū se in ima deprimunt auctori suo manētī su-
 per sūma cōiūgit. Est tamē aliud qđ in eis debē-
 at caute pēfari. quia sepe quidā humilitatis de-
 cipiūtur specie quidā vero elacōnis sue ignorā-
 cia fallūtur nā plerūq; nōnullis qui sibi humi-
 les videntur. is qui hominibz deferri nō debet cō-
 iunctus est timor. Plerūq; vero elatos comita-
 ri solet libere vocis assertio. Et cū quedā incre-
 panda sūt vicia. illi reticent ex timore. a tamen
 tacere se estimāt ex humilitate. Isti loquē per
 impacienciā elationis a tamē loqui se credūt

p libertatem rectitudinis illos vt peruersa nō
i crepēt. sub specie humilitatis preme culpa for
midinis. istos ad increpāda que nō debēt aut
magis increpanda q̄ debent sub ymagine liber
tatis effrenacō impellit tumoris. Vñ a elati am
monēdi sunt. ne plus q̄ expedit sint subiecti .
ne autem illi defensionem vertant iusticie in ex
ercitacōnem superbie aut isti cum student plus
q̄ necesse est hominibus subici compellantur
etiam eorū vitia venerari. Considerādum vero
est. quod plerūq; elatos vtilius corripimus. si
eorū correpcōnibus quedam laudū fomenta
miscemus. Inferēda namq; illis sunt aut ali
a bona que in ipf sūt. aut dicēdum certe q̄ pote
rāt esse si nō sūt. et tūc demū resecādā sūt mala
que nob̄ displicent. cū prius ad audiendū pla
cibilē eorū mētem fecerint pmissa lō q̄ placēt.
Nā et equos indomitos blāda prius manu tan
gim⁹ vt eos nobis plenius postmodum etiam
per flagella subiuagemus. et amaro pigmento
tū poculo mellis dulcedo adiūgitur. ne ea que
saluti pfutura est in ipso gustu aspera amaritu
do sentiatur. Dum ergo gustus per dulcedinez
fallitur. humor mortifer per amaritudinem va
cuatur. Ipsa ergo in elatis inuectiōnis exordi
a. permixta sūt laude tēpanda. vt dum amittūt
faucos quos diligūt. etiā correpcōes scipiant

61

quas oderūt. Plerūq; autē p̄suadere elatis vti
lia meli⁹ possumus. si profectū eorū nobis ma
gis q̄ ill p̄futurū dicamus. si eorū melioracōnez
nobis magis q̄ sibi impendi postulem⁹. Facile
enim ad bonū elatio flectitur. si eius inflexio p̄
desse et alijs credatur. Vñ moyses qui regente
se dño. deserti iter duce aerea colūna p̄gerbat
cū obab cognatum suū a gentilitatis conuersatio
ne vellet educere et omnipotētis dei dominio s̄b
iugare ait. Proficiāscimur ad locum quem da
turus est nobis dñs. veni nobiscum et bene faci
amus tibi. quia dñs bona promisit ysaeli. Cui
cū respondisset ille non vadam tecū sed reuer
tar in terrā meam in q̄ natus sū: illico adiunxit
Noli nos derelinquē. tu enim nosti in quib⁹ lo
cis p̄ desertū castra ponere debeamus. et eris du
ctor noster. Neq; enim moyfi mētē ignorācia
itineis āgustabat. q̄ et p̄phetice s̄cētice cognō
diuinitatis expādarat q̄ colūna exteri⁹ p̄ibat.
q̄ de cunctis interius p̄ conuersacōnem cū deo se
dulā locucō familiaris instruebat. S; videlicet
vir p̄uidus elato auditori colloquēs. solacium
petit vt daret. ducem req̄rebat inuia. ut dux
ei fieri potuisset ad vitā. Egit itaq; vt sup̄b; au
ditori voci ad meliora suadenti. eo magis fieret
deuotus. quo putaret necessarius. Et vñ se ex
hortatorē suum precedē credēt. inde se sub verb

exhortantis inclinaret.

Quod aliter ammonendi sunt pertinaces. at
q̄ aliter inconstantes. Cap. 22.

Lit̄ amonēdi sūt p̄tinaces. aliter vero incō
stātes. Ill̄ dicēdū est q̄ pl̄ de se q̄ det̄ se
ciūt et idcirco alienis cōsilijs non acquiescūt.
Istis vero int̄mādum ē q̄ valde se despiciētes
negligūt et id̄ lenitate cogitacōnum a suo iudi
cō p̄ tpm̄ momēta flectūt. Ill̄ dicēdum ē q̄
nisi melioēs se ceteris estimarēt. nequaq̄ cūcto
rū cōsilia sine deliberacōi p̄ponerēt. Istis dicēdū
ē q̄ si hoc q̄d sunt utcūq; attēderēt. nequaq̄ e
os p̄ tot varietatis lic̄ora mutabilitatis aura
v̄saret. Ill̄ p̄ Paulū d̄. nolite prudētes esse a
pud vosmetip̄s. At cōtra isti audiāt. nō circūfe
ramur omni v̄to doctrīne. de ill̄ p̄ salomonē d̄.
Cōmedent fruct̄ vie sue suisq; cōsilijs satura
bunt̄. De istis aut̄ ab eo rursus scribitur. Cor
stultoꝝ dissimile erit. Cor quippe sapientū sibi
metip̄i semp̄ est simile. quia dū rectis p̄suasio
nibus acquiescit cōstāter se in bono ope dirigit.
Cor vero stultoꝝ dissimile ē. q̄ dū mutabilitatē
se auxiliū exhibet. nunq̄ idē q̄d fuerāt manz. et q̄
q̄da; vitia sicut ex semetip̄is gignunt alia ita
ex alijs oriuntur. Sciēdum sū ope est q̄ tunc ea
corripiendo melius tergemus cū ab ip̄o amātu
dimis sue fonte siccamus. Pertinacia quippe ex

supbia. incōstancia autē ex leuitate generatur
 Ammonēdi sūt igiē pertinaces vt clacōnem su
 e cogitacōnis agnoscant & semetipsos vincere
 studeāt. ne dū rectis alioꝝ suasionibus foris su
 pari despiciunt. intus a supbia captiui teneantē
 Ammonēdi sunt vt solleter aspiciāt. quia fili
 us hominis cui vna semp cū patre voluntas ē.
 vt exēplum nobis frāgende nostre voluntatis
 p̄beat dicit. Nō quero voluntatē meā sed volū
 tatem ei⁹ qui misit me patris Qui ut huius ad
 huc virtutis gratiā cōmendaret. seruaturū se
 hoc in extremo iudicō p̄misit dicēs. Nō possum
 ego a meipso facere quicquid sed sicut audio iu
 dico. Qua itaq; cōsciencia dedignatē homo alie
 ne volūtati ad quiescere: qm̄ dei atq; hominis fili
 us cū virtutis sue gloriā venit ostendere: testa
 tur se non a semetipso iudicāē. At cōtra amonē
 di sūt inconstātes vt mētem gūitate roborent.
 Tunc enim gemina in se mutabilitatis arc
 faciunt. cū a corde prius radicem leitatis absci
 dunt. Quia & tūc fabrica robusta cōstruitur. cū
 prius locus solidus in quo poni fūdamētum
 debeat p̄uideēt. Nisi ergo ante mentis leitas ca
 ueat cogitacōnum inconstātia minime vinciet
 A quib; alienum paul⁹ se fuisse p̄hibuit cum
 dicit Numquid leuitate vsus sū. Aut que cogito
 scdm̄ carnem cogito vt sic apud me est & non

Achi apte dicat. Idcirco mutabilitatis aura non
melior. quae leuitatis vicinon succumbo.

Quod aliter amonendi sunt Gule dediti atque
aliter abstinentes. Cap. 23.

Lit amonendi sunt gule dediti. atque alii absti-
nentes. Illos ei superfluitas locutionis. leuitas
opis. atque luxuria. Istos vero sepe impatiencie se-
pe vero superbie culpa comitat. Nisi enim gule de-
ditos immoderata loquacitas raperet. dines il-
le qui epulatus quotidie splendide dicit. in lingua
guis non ardet dices. Pro abraham miserem mei
et mitte lazary ut intingat extremum digiti sui in aquam
ut refrigeret linguam meam. quia crucior in hac
flamma. Quibus profecto verbum ostenditur. quod epulan-
do quotidie crebris in lingua peccauit: quod totus
ardens refrigerari. se precipue in lingua require-
bat. Rursus quia gule deditos leuitas praeuenit
opis sequitur. auctoritas sacra testatur dices.
Sedit populus manducare. et bibere. et surrexit lu-
tere. quos plerumque edacitas usque ad luxuriam
pertrahit. quod dum facietate veterem extenditur aculei
libidinis excitatur. Vnde et hosti callido qui primi ho-
minis sensus in concupiscentia pomii aperuit. sed in
peccati laqueo strinxit. diuina voce dicit. Peccatorum et ve-
tre repes. Achi ei apte diceret. Cogitatione et in-
gluue super humana corda dominaris. Quia gule de-
ditos luxuria sequitur propheta testatur qui dum apta

narrat occulta denūciat dicēs. Princeps cocco
 cū destruxit muros Iherusalē. Princeps nāq;
 coccoꝝ venter est cui magna cura obsequiū a co
 cis impenditur vt ipē delectabiliter cibis imple
 atur. Muri autē Iherusalē virtutes sūt anime
 ad desiderium supne pacis eleuate. Coccoꝝ igiē
 princeps muros iherusalē deiicit. quia dū venē
 ingluuie tendit. virtutes aie per luxuriā destru
 untur. Quo cōtra nisi mētes abstīnēciū plez
 q; impaciētia a sinu trāquillitatis excuteret.
 nequaq; petrus cū dicēt. ministrare autē in fide
 vestra virtutē. in virtute autē sciētiā. in scien
 tia autē abstīnētiā. profiuꝝ vigilāter adiūge
 ret dicēs. In abstīnētiā autē paciētiā. De esse
 q;pe abstīnētib; paciētiā preuidit. que eis ut
 adesset amonuit. Rursū nisi cogitacōnes absti
 nētiū nōnūq; supbie culpa trāffigeret. pau
 lus minime dixisset. Qui nō manducat mādu
 cantē nō iudicet. Qui rursus ad alios loquens
 dum de abstīnētie virtute gloriāciū precepta
 pstringeret. adiunxit. Que sūt racōem quīdem
 habundācia sapientie insupsticōnem et humi
 litatem. et ad nō parcendū corpi non in honore
 corporis nō in honore aliquo ad saturitatē car
 nis. Qua in re notādū est. q; in disputacōne
 sua predicator egregiꝝ. insupsticōmī humilitatis
 speciem iūgit. q; dū plꝝ q; necesse est p; abstīnētiā

caro atteritur. humilitas foris ostenditur. sed
hac ipsa humilitate grauius interi⁹ superbitur.
Et nisi aliquādo mēs ex abstinentie virtute tumes
ceret. nequaquam hanc velut inter magna merita
pharise⁹ arrogans studiose enumeraret dicēs.
Ieiuno bis in sabbato. Ammonēdi sūt & gula
dediti ne in eo qd escarū delectacōi incūbāt luxu
tie se mucrone trāffigant. Quāta sibi per esum
loquacitas. quāta mentis leuitas ingrediatur
aspiciant. ne dū venter molliter inserviūt vicō
rū laqueis crudeliter asserigant. Tāto enī lon
gi⁹ a seōo parēte receditur. quāto p̄ immodera
tum vsum dū man⁹ ad cibum tēditur. patētis
primi lapsus iteratur. At contra amonendi sūt
abstinentes ut sollicitē semp aspiciant. ne cum
gula vicium fugiunt aciora his vitia quasi ex
virtute generentur ne dum carnem macerāt
ad impatientiā spirit⁹ erūpat. a nulla iam vir
tus sit. qd caro vincitur. si spiritus ab ira superat.
Aliquādo autem dū mēs abstinentiū ab ira se
deprimūt hanc quasi peregrina veniēs leticia
corrūpit a eo abstinentie bonū deperit. quo sese
a spālibus vicijis minime custodit. Vñ a rōe p̄
pphetā dicitur. In dieb; ieiuniorū vestrorū inue
niunt voluptates v̄re. Et paulo post. In iudici
a a rixas ieiunatis a pacis pugnīs. Volup
tas q̄ppe ad leticiā p̄tin; pugna⁹ ad irā. icassum

ergo p abstinentiã corpus atteriẽ. si inordina
 tis dimissa motib; mens vicijis dissipat̃ Rurfũ
 q; amonendi sũt vt abstinentiam suã a sepe sine
 imminutione custodiãt. a nũq; hanc apud oc
 cultũ iudicẽ eximie ṽtutis credãt ne si fortasse
 magnũ esse meritũ creditur. cor in elacione suble
 uetur. Hinc nãq; p pphetã dicit̃. Nũquid tale
 est ieiunũ qđ elegi. d; frange esurienti panẽ
 tuum. a egenos vagosq; induc in domũ tuam
 Qua in te pensãdum est. virtus abstinentie q̃
 pua respicit̃. que non nisi ex alijs ṽtutibus cõ
 mendat̃. Hinc Jobel ait. Sãctificate ieiunium
 Ieiunium q̃ppe sãctificat̃ ẽ adiũctis bonis alijs
 dignã d; abstinentiam carnis ostẽdere. Ammo
 nendi sũt abstinentes vt nouerint qđ tũc placẽ
 tem deo abstinentiam offerũt. cũ ea que sibi de a
 limentis s̃trahunt. indigentib; largiũtur. Sol
 lecter namq; audiẽdum est. qđ per pphetam do
 minũ redarguit dicẽs. Cum ieiunaretis a plan
 geretis in quĩto et in septimo mẽse. p hos. lxx.
 años. nũqđ ieiunũ ieiunastis m̃. Et cũ cõmedi
 tis a cũ bibitis. nũqđ nõ vob̃ cõmeditis a vobis
 metips̃ bibitis. Nõ eni d; s; sibi q̃sq; ieiunat. si
 ea q̃ venẽ ad tẽp̃ s̃trahit. nõ in opib; tribuit
 s; venẽ p̃ modũ efferẽda custodit. Itaq; ne a
 illos appetit̃ gula a mētis statu deiciat. a istos
 afflicta caro ex elacione suplãret audiãt illi ex

ore veritatis. Attēdite autē vob̄ ne forte grauc̄
tur corda v̄stra in crapula ⁊ ebrietate. ⁊ curis
hui⁹ mūdi. vbi vtil̄ quoq; pauor adiungitur
⁊ supueniat in vos repentina dies illa. tanq̄ la
queus enim supueniet in om̄s qui sedēt sup fa
ciem omnis terre. Audiāt isti non q̄ intrat in
os coīquinat hominē. s; qđ procedit ex ore hoc
coīquinat hominē Audiāt illi. esca v̄ter. ⁊ v̄
ter escis. deus autē ⁊ in hunc ⁊ has destruet.
Et rurſū. Non in omestationibus ⁊ ebrietatib;.
Et rurſū. Esca nos non commendat deo. Audiāt
isti q̄ omnia munda mūdis. coīquinatis au
tem ⁊ infidelib; nihil est mūdum. Audiāt illi q̄
rū de⁹ v̄ter ē. ⁊ gloria in ofusione ip̄oz. audiāt
isti. discedēt quidā a fide. ⁊ paulo post phitēci
um nubere. abstinere a cibis quos de⁹ creauit
ad p̄cipiēdū cū grāz actione fidelib; ⁊ his qui
agnouerūt veritatem. Audiāt illi. bonū est nō
māducare carnem. neq; bibere v̄num. neq; in
quo frater tuus scandalizatur Audiāt isti. mo
dico v̄no vtere p̄pter stomachum ⁊ frequen
tes tuas infirmitates. q̄tin⁹ ⁊ illi discant cibos
carnis inordinate nō appetē. ⁊ isti creaturā dei
quā nō appetūt contempnare nō audeant.

Qđ alie amonēdi sūt qui iā sua misericordi
ter tribuūt atq; aliter qui adhuc ⁊ aliena
rage contendunt. Cap. xx.

Litera amonendi sunt qui iam sua misericor-
 diter tribuunt. atque aliter qui et aliena rape-
 re contendunt. Ammonendi namque sunt qui iam sua
 misericorditer tribuunt ne cogitatione tumida su-
 per eos se quibus terrena largiuntur extollant. ne
 idcirco meliores se estimet quod confineri per se cete-
 ros vident. Nam terrene domus dominus famulorum or-
 dines ministeriaque dispiciens. hos ut rogant. illos
 vero statuit ut ab alijs regantur. Istos iubet ut
 necesse ceteris prebeant. illos ut accepta ab alijs
 sumant. Et tamen plerumque offendunt qui regunt. et
 in patrisfamilias gratia permanent qui reguntur.
 gratia merentur quam dispensatores sunt. et sine offensi-
 one perdurant qui ex aliena dispensatione subsistunt.
 Ammonendi sunt igitur qui iam que possident miseri-
 corditer tribuunt ut a celesti domino dispensatores
 esse se positos subfidiorum temporalium agnoscant
 et tanto humiliter prebeant quanto aliena esse
 intelligunt que dispensant. Cumque in illorum mini-
 sterio quibus accepta largiuntur constitutos se esse
 considerant. nequaquam eorum mentes tumor subleuet
 sed timor premat. Vnde et necesse est ut sollicite per-
 pendat. ne omnia indignis distribuant ne que-
 dam quibus nulla. ne nulla quibus quedam. ne mel-
 ta quibus pauca. ne pauca prebeant quibus impe-
 dere multa debeant. ne precipitatione hoc quod tri-
 buunt inutiliter spargant ne carde petentes noxie

erudent. ne recipiende hee gratie intencō furec
pat. ne dacōnis lumī laudis trāsitorie appetitō
extinguat. ne oblatū munus diūcta tristitia ob
fidiat. ne in oblato munere anim⁹ plusq̄ decet
hylarescat. ne sibi quicq̄ cū totum recte imple
uerint tribuāt ⁊ simul oia pt⁹ q̄ pegerit pdāt
Ne enī sibi virtutē sue libertatis deputent. Au
diant qđ scriptū est. Si quis amministret tanq̄
ex virtute q̄ amministret de⁹. Ne in benefactis
immoderati⁹ gaudeāt. audiāt qđ scriptū ē. Cū
feceritis oia q̄ precepta sūt vob. dicite. serui iusti
les sum⁹. q̄ debuim⁹ facere fecim⁹. Ne largitatē
tristitia corrūpat. Audiāt qđ scriptū ē. Hylarē
datorē diligit deus ne in expēso munere trāsito
riā laudē querāt. Audiāt quod scriptum est
Nesciat sinistra tua qđ faciat dextera tua. idem
pie dispensacōmī nequa q̄ se gloria vite pñtis
admisceat. s; opus rectitudis appetitō ignor; fa
uoris. Ne impēse grē vicissitudinē reqrant. Au
diāt qđ scriptū ē. Cū facis prādium aut cenā no
li vocāre aicos tuos neq; frēs tuos neq; cogna
tos tuos neq; vicinos tuos. neq; diuites ne for
te ⁊ ipi emūtēt te ⁊ fiat tibi ētribucō s; cū faci⁹
cōmuniū voca paupes ⁊ debiles ⁊ claudos et ce
cos. ⁊ btūs eis. qz nō hnt vn̄ ētribuāt tibi Ne q̄
plēda sūt cū sero pbeatur. Audiāt qđ scriptū
ē. Ne dicas aico tuo vade ⁊ reditē cras dabo tibi

cū statim possis dare. Ne sub obtentu largitatis
 ea que possident inutiliter spargāt. audiāt qđ
 scriptū est. Sudet elemosina i manu tua. Ne cū
 multa necessaria sint pauca largiātur. audiāt
 qđ scriptum est. Qui parce seminat parce et me
 tet. Ne cū oportet pauca. plurima p̄beāt. et ipsi
 postmodum nimie inopiā tolerātes. ad impa
 cientiā erūpat. Audiāt qđ scriptū est. Non ut
 alijs sit remissio vobis autē tribulatio. Sed ex
 equalitate vrā abundātia illorū inopiam sup
 pleat. vt et illoꝝ habūdātia vrē inopie sit sup
 plemētum. Cum enim dātis mēs ferre inopiaꝝ
 nescit. si multa sibi subtrahit occasione extra se
 impaciēcie exquirat. prius nāqꝫ prepand⁹ est
 paciēcie aīm⁹. et tūc aut multa sūt. aut cuncta
 largiēda. ne dum min⁹ equanimiter inopia ie
 tuens fertur. et premisse largitatis pereat mer
 ces. et adhuc mētē deterius murmuratio sub se
 quens p̄dat. Ne omnino nichil eis prebeāt. q̄
 bus cōferre aliqđ puū debeant. audiāt qđ scrip
 tum ē. Omnī petenti tribue. ne paulatim aliqđ
 prebeant. quibus cōferre omnino nichil debent
 audiāt qđ scriptū est. Da bono. et noli recipere
 peccatorē. benefac humili et nō dederis impio Et
 rurſū. Panem tuū et vīnum tuū sup sepulturā
 iusti cōstitue. et noli ex eo manducare et bibere
 cū peccatoribꝫ. Panē enim suū et vīnum prebet

peccatoribus. qui iniquis subsidia pro eo quod iniqui
sunt impendit. unde nonnulli huius mundi divites. cum
fame cruciantur christi pauperes effusis largitabi-
bus nutriunt histriones. Quod vero indigentem
etiam peccatori panem suum non quia peccator
sed quia homo est tribuit. nimirum non pecca-
torem. sed iustum nutrit. quia in illo non culpam
sed naturam diligit. Ammonendi sunt etiam
qui iam sua misericorditer largiuntur ut sollicitate
custodire studeant. ne cum commissa peccata ele-
mosinis redimunt. adhuc redimenda committant
ne venalem iusticiam dei estimant si cum curet
pro peccatis nummos tribuere arbitrentur.
se inulte posse peccare. Plus est namque anima
quam esca et corpus quam vestimentum. Qui ergo escam
et vestimentum pauperibus largitur. sed tamen
anime et corporis iniquitate polluit. quod minus est iusti-
cie obtulit et quod maius est culpe. sua deo dedit et se
dyabolo. At contra ammonendi sunt qui adhuc ali-
ena rapae contendunt. ut sollicitate audiant. quod veni-
ens in iudicium dominus dicat. Ait namque. Esurivi et
non dedistis michi manducare. Sitiivi et non de-
distis michi potum. Hospes eram et non collegistis
me. nudus et non operuistis me. Infirmus et in
carcere et non visitastis me Quibus etiam promittit
dicens. Discedite a me maledicti in ignem eternum quod
preparatus est dyabolo et angel eius. Ecce nequaquam

audiunt q̄ rapinas ⁊ aliā q̄lib; violentiā omi
 serūt. ⁊ tamē eternis gehenne ignib; mācipan
 tur. Hinc ergo colligēdum est quāta dāpnacō
 ne plectendi sūt qui aliena rapiunt. si tāta ani
 maduerfione feriūtur qui sua indiscrete tenuerūt.
 Perpēdāt quo eos obliget reatu res rap
 ta. si tali subiecit nō tradita. Perpēdant quid
 meret̄ iniusticia illata. si tāta p̄fusione digna
 est pietas nō impensa. Cū aliena rape intēdūt
 audiāt qđ scriptū est. Ve ei qui multiplicat nō
 sua. Usq; quo aggrauat ostra se densū lutum. ⁊
 Auarō quippe densū lutū ostra se aggrauare ē.
 terrena lucra cū pondere peccati cumulare. Cū
 multiplicare large habitacōnis spacia cupiūt
 Audiāt qđ scriptū est. Ve qui iungitis domū
 ad domū ⁊ agz agro copulatis vsq; ad finū
 loci. Nūqđ habitabitis soli vos i medio terre
 Achi apte dicēt. Quousq; vos extēditis. q̄ ha
 bere in omuni mūdo consortes minime potestis
 Coniūctos quidē premitis. s; ostra quos valea
 tis extendere semp inuenitis. Cū augēdis pecu
 nijs inhypant. audiat qđ scriptū est. Auar⁹ nō
 implebitur pecunia. ⁊ qui amat diuicias fruct⁹
 nō capiet ex eis. s; fruct⁹ quippe ex eis capiet. si
 eas bene spargere nō amando voluisset. Qui
 vero eas diligēdo retinet hic itaq; sine fructu
 derelinquet. Cum repleti cūctis simul opibus

marescunt. audiāt qđ scriptū est. Qui festinat
ditari non erit innocēs. Profecto enī qđ augere
opes ambit. vitare peccatum negligit a more a
uīū caprus cum escam terrenarū rerū auīdus
aspicit. quo stranguletur peccati laqueo nō ag
noscat. Cū q̄libet p̄ntis mundi lucra defidiātur
a q̄ de futuro dāpna paciuntē ignorāt. Audiāt
qđ scriptū est. Hēditas ad quā festinatē in pri
cipio inouissimo b̄ndictione caēbit. Ex hac q̄p
pe vita inciū ducim⁹ vt ad b̄ndictionis sortē i
nouissimo veiam⁹. Qui itaq; i principio hēdita
ti festināt. sortē sibi inouissimo b̄ndictōis apu
tāt. qđ dum p auaritiē nequitiā hic multiplicari
appetūt illic ab etno patrimonio ex heredes fi
unt. Cū l̄ plurima ābiūt v̄l optinē cūcta q̄ ābi
gerit possunt. Audiāt qđ scriptū ē. Quid p̄dest
hoī si totū lucretur mūdū anime vero sue detri
mētū faciat. Achi apte dicat veritas Quid p̄dest
hoī si totū mūdū qđ ex se ē congregat. s̄ solū qđ
ip̄e ē dāpnat. Plezq; aut citi⁹ raptorū auaritiā
corrigit si in v̄bis amonētis q̄ fugitiua sit p̄ns
vita mōstret. si eoz ad mediū memoria dedu
cat q̄ a ditari in hoc mūdū diu conati sūt a tam
in adeptis diuicijs diu manere nequuerunt.
Quibus festina mors repente a simul abstulit
quicquid eoz nequicia nec simul nec repente
congregauit. qui nō solum hic rapta reliquerunt

ſecū ad iudiciū cauſas rapine detulerūt. Horū
itaq; exempla audiāt quos in verbis ſuis pro
culdubio & ipſi cōtēpnant. vt cū poſt verba ad
cor redeūt. imitari ſaltē quos iudicāt erubeſcāt.

Alii quī licet nec aliena rapiunt nec ſua lar
giūt: alii q̄ & ea que habēt vt ſua tribuūt &
aliena rape nō deſiſtūt. Cap. 22.

Liter amonēdi ſūt quī nec aliena appetūt
nec ſua largiūtur: atq; aliter amonēdi ſūt
quī & ea que habēt tribuūt & tamē aliena rape
re non deſiſtūt. Ammonēdi ſūt nāq; qui nec a
liena appetūt nec ſua largiunt ut ſollicite ſciāt
qđ ea de qua ſūpti ſūt cūctis hominib; terra cō
munis eſt. & idcirco alimenta quoq; omnibus
omniter pfert. Incaſſum ſe ergo innocētes
putāt. quī omne dei mun⁹ ſibi priuatū vendi
cant. Qui cū accepta non tribuūt in proximoz
nec graſſant. quia tot quotidie pene perimūt
quot morienciū pauperū apud ſe ſbfidia abſcō
dunt. Nā cū quelibet neceſſaria indigentibus
miſtram⁹. ſua illis reddim⁹ nō noſtra largi
mur. Juſticię debitū potius ſoluim⁹. quā miſe
ricordie opa impleamus. vñ et ipſa veritas cū
de miſericordia caute exhibēda loqueretur ait.
Attendite inqđ ne iuſticiā veſtrā faciatis corā
hominib;. Cui ſentēcie cōfinens pſalmiſta & di
cit. Diſperſit dedit pauperib;. iuſtia eius manet

in seculum seculi. Cū enim largitatem impēsa;
pauperibus p̄mīssisset nō hāc vocare misericor
diā s; iusticiā maluit. q̄ qd̄ omni dño tribuit
p̄fecto iustū ē vt quicūq; accipiūt eo cōmunis
vtant. Hic etiā salomō ait. Qui iust⁹ ē tribuit
a non cessauit. Ammonendi sunt q̄ ut sollicitate
attēdat q̄ ficulnea que fruct⁹ nō habuit extra
hāc district⁹ iudex agcola q̄rit q̄ etiā terrā oc
cupauit. Terrā q̄ppe ficulnea sine fructu occu
pat q̄n mēs tenacium hoc qd̄ p̄desse multis po
terat iutilit̄ seruat. Terrā ficulnea sine fructu
occupat. q̄n locū quē exercē alius p̄ solē boni o
peris valuit stultus p̄ desidie vmbra p̄mittit.
Hij autē nōnunq̄ dicē solent. cōcessis v̄timur
aliena nō q̄rim⁹ a si digna mie retribucōe nō
agim⁹ nulla tñ p̄usa p̄petram⁹. qd̄ idcirco sētī
unt quā videlic; aurē cordis a verb̄ celestibus
claudūt. Neq; diues in euāgelio qui indueba
tur purpura a bysso q̄ epulabatur quotidie splē
dide aliena rapuisse s; infructuose p̄p̄rijs vsus
fuisse perhibetur cūq; post hanc vitā vltre ge
hēna suscipit. nō quia aliquid illicitū gessit. s; q̄
immoderato vsu totum se licitijs tradidit. Am
monendi sunt tenaces vt nouerint q̄ hāc pri
mā deo iniuriā faciūt q̄ danti sibi oia nullā mie
hostiā reddūt. Hic enī psal. ait. Nō dabit d̄
placacōem suā nec p̄ciū redēp̄cō. s; aie suq; p̄ciū

nāq; redēpōnis dare est opus bonū proueni
 ente nos gratia reddere. Hinc Johānes excla
 mat dicēs. Jā securis ad radicem posita ē. Om
 nis arbor que nō facit fructū bonum excidetur
 et in ignē mittet. Qui ergo se innocios quia ali
 ena non rapiūt estimāt. idū securis vicine pre
 uideant. et torporem improuide securitatis amie
 tant ne cū ferre fructus boni opis negligunt a
 presēti vita fundit⁹ quasi a viriditate radicis
 exsecentur. At contra amonēdi sunt qui et ea que
 habēt tribuūt et aliena rape nō desistūt. ne val
 de munifici videri appetāt. et de boni specie deteri
 ores fiant. Hi etenim ppria indiscrete tribuen
 tes non solum vt supra dixim⁹ ad impacientie
 murmuracōnē prouūt. s; cogēte se iopia vsq; ad
 auariciā deuoluūt. Quōd vero eorū mente infeli
 cius. quib⁹ de largitate auaritia nascitur. et pec
 ratorū seges quasi ex v̄tute seminat. Prius ita
 q; amonendi sūt vt tenere sua racōnabiliter scī
 ant et tūc demum vt aliena nō abiant. Si enim
 radix culpe in ipsa effusione nō exurit nūq; ra
 mis exuberās auaricie spīna ficcat. Occasio er
 go rapiēdi subtrahitur. si bene prius ius possi
 dendi disponat. Tunc vero amoniti audiāt q̄
 modo que hūc misericorditer tribuāt quādo mi
 mirū didicerūt vt bona misericordie p̄ interie
 ctam rapine nequiciā non confundāt. Violenter

eni exquirunt que misericorditer largiantur. Sed
aliud est pro peccatis misericordiam facere. aliud pro misericor-
dia facienda peccata est. Que iam nequaquam misericordiam nuncupa-
ri potest quia ad dulcem fructum non proficit que pro vitio
pestifere radices amarescit. Hic enim est quod ipsa etiam
sacrificia pro prophetam dominus reprobans dicit. Ego
dominus diligens iudicium et odio habens rapinam in holo-
caustum. Hic iterum dicit. Hostie impiorum ab hominibus
les. quia offeruntur ex scelere. Qui sepe quod ex indigentibus
subtrahunt quod deo largiuntur. sed quanta eos animadver-
sione reuocat. pro quodam salomone dominus demonstrat
dicens. Qui offert sacrificium ex substantia pauperis
quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. Quid namque
est intollerabilius potest quam mors filii ante oculos patris
Hoc itaque sacrificium quanta ira aspiciatur ostendit. quod
orbati patris dolori comparatur. Et tamen plerumque quanta tri-
buunt perscrutant. quanta autem rapiunt considerant dissimu-
lant quasi mercedem numerant. et propendunt peccata excusant
Audiant itaque quod scriptum est. Qui mercedes congre-
gauerunt misit eas in sacculum perforatum. In sacculo qui
perforato videtur quantum pecunia mittitur. sed quantum amittitur
non videtur. Qui ergo quanta largiuntur aspiciunt sed
quanta rapiunt non propendunt. In perforato sacculo
mercedes mittunt. quia profecto has in spe sue fiducia
emittentes congerunt sed non mittentes perdunt.

Quod aliter ammonendi sunt discordes
atque aliter pacandi.

Cap. 26.

Liter amonēdi sunt discordes atq; aliter
 pacati. Discordes nāq; amonēdi sūt vt cer
 tissime sciant q; quātilibet virtutibus polleāt
 spirituales fieri nullaten⁹ possunt. si muri p cō
 cordiā proximis negligūt. Scriptū quippe est.
 Fruct⁹ spūs est. caritas. gaudium. pax. Qui er
 go seruaē pacem nō curat ferre fructum spūs
 recusat. Hinc paulus ait. Cū sit inter vos zelus
 & contencō. nōne carnales estis. Hinc iterū dicit
 Pacem sequimini cū omnib; & sanctimoniā. si
 ne qua nemo videbit deū. Hinc rursum amonens
 ait. Solliciti seruare vnitatē spirit⁹. in vinculo
 pacis. vnum corp⁹ et vn⁹ spiritus. sicut vocati
 estis in vna spe vocatōnis vre. Ad vnam igitur
 vocatōnis spirit⁹ nequaquā ptingitur si non ad
 eam vnica cū proximis mēte curatur. At sepe
 nōnulli quo quedā specialiter dona pceptunt.
 supbiendo donum concordie qd mai⁹ est amittūt
 vt si fortasse carnem preeteris gule refrenacō
 ne quis edomat. cōcordare eis quos sup at ab
 stinendo contempnat. sed quia abstiniēcia a con
 cordia separāt. qd amoneat psalmista perpen
 dat. ait enim. Laudate eū in tympano et choro.
 In tympano nāq; sicca & percussa pellis resonat
 In choro aut voces societate concordāt. Quisquis
 itaq; corpus affligit s; concordia deserit deū qui
 dem laudat in tympano. s; non laudat in choro

Sepe vero dū quosdā maiore sciētia erigit a cetero-
rorū societate disiungit. et quasi quod plures sapiunt. eo-
rumque virtute desipiscunt. Hi itaque audiant quod
per se ipsam veritas dicat. Habete sal in vobis
et habete pacem inter vos. Sal quippe sine pace
non virtutis est donum. sed dampnacionis argu-
mentum. Quo enim quisque melius sapit. eo de-
terius delinquit et ideo in excusabiliter mere-
bitur supplicium quia prudenter si voluisset po-
tuit vitare peccatum. Quibus recte quoque per Ja-
cobum dicitur. Quod si zelum amarum habetis
inter vos et contenciones sunt in cordibus vestris
nolite gloriari et mendaces esse aduersum veri-
tatem. Non est ista sapiētia de furo descendens.
sed terrena animalis dyabolica. Que autem de furo
est sapiētia. primū quidem pudica est. deinde paci-
fica. Pudica quidem quia caste intelligit paci-
fica autem quia per elacionem se minime a proxi-
morum societate disiungit. Ammonēdi sunt
dissidentes ut nouerint quod tam deum nullam bo-
ni operis sacrificium immolant. quam deum a proximorum
caritate discordant. Scriptum namque est. Si offers
munus tuum ante altare et ibi recordatus fueris quod
frater tuus habet aliquid aduersus te. relin-
que ibi munus tuum ante altare et vade prius
reconciliari fratri tuo. et tunc veniens offeres
munus tuum. Ex quo scilicet preceptone persandū est

71
quorū hostia repellitur. q̄ intollerabilis culpa
monstratur. Nā cū mala cūcta bonis sequētib⁹
diluant. p̄sem⁹ quāta sit mala discordie. que
nisi extincta fuerint fūditus. bonū subsequi nō
p̄mittūt. Ammonendi sūt discordes ut si aures
a mādatīs celestib⁹ nō declinant. mētīs oculos
ad cōsiderāda ea q̄ i infimis vsāt̄ aperiāt. q̄ sepe
aues vnus eiusdēq⁹ generis sese socialiter vo
lando non deserūt q̄ gregatim animalia bruta
pascunt. Quia si sollerter aspiciam⁹ cōcordādo si
bi irracōnabilis natura indicat q̄tū malum p̄
discordiā racōnalis natura cōmittat. quādo hec
ex racōnis intencōne p̄didit. q̄ illa motu natu
rali custodit. At cōtra amonendi sūt pacati. ne
dum plusq̄ necesse est pacē quā possidēt amāt
ad p̄petuam venire nō appetāt. Plerūq⁹ enim
gravius intencōne mēcium. rez tranquillitas
temptat. vt quo nō sunt molesta que obtinēt
eo minus amabilia fiant que vocāt. a quo dele
ctant p̄ncipia. eo non inquirātur eterna. Vñ a p̄
semetipsā veritas loquēs cū terrenā pacē a su
perna distingueret atq⁹ ad venturā discipulos
ex presēti vocaēt. ait. Pacē relinquo vobis. pa
cem meam do vob. Relinquo scilic⁹ trāsitoriam
do manfurā. Si ergo in ea cor que relicta ē figit̄
nūq̄ ad illā que danda est puenitur. Pax igit̄
p̄ns est ita tenenda vt a diligī debeat a cōtēpmī

ne si immoderate diligitur diligētis animus in
culpa teneatur. vñ etiā amonendi sunt pacati
ne dñm nimis humanā pacē desiderāt. prauos
hōim mores nequaq̄ redarguāt. a cōsentiēdo p
uerbis ab auctoris sui se pacē disiungāt. ne dū
humana foras iurgia metuunt intermī federis
discuōne feriantur. Quid ē enim pax trāsitōri
a nisi quoddā vestigium pacis eterne. Quid v̄
ro demētius eē pōt. q̄ vestigia in puluē impressa
diligē. s̄ ipsum a q̄ impressa sūt nō amāē. Hic
dauid dū totū se ad federa pacis inēne cōstrige
ret testat. q̄ cū mal̄ concordia nō tenēt dices.
Nōne qui oderūt te de⁹ oderā a sup inimicos tu
os tabescebā. Perfecto odio oderā illos. inimici
facti sūt m̄hi. Inimicos etenim dei pfecto odio
odisse ē a q̄ facti sūt diligere a q̄ faciunt incre
pāē mores p̄uoz premē. vite p̄desse. P̄sandū
ē igit̄ qñ ab increpāōne cessat. qñta culpa cū
pessimis pax tēt si p̄ph̄a hoc tm̄ velud i hostiā
d̄ obtulit q̄ extra se p̄ dño p̄uoz inimicitias ex
citauit. Hinc est q̄ leuī tribus assumptis gla
dijs p̄ castrorum media tranfiēs. quia feriēdis
noluit peccatoribus parcē deo manus dicta est
cōsecraste. Hinc finies peccantiū ciuiū gratiam
sp̄nēs coeuntes cum madianitis pertulit. et i
ram dei iratus placauit. Hinc per semetipsam
veritas dicit. Nolite arbitrari q̄ venerim pacē

mittere in terrā. nō veni pacem mittere s̄ gladi
 um. Maloz q̄ppe cū incaute amicicijs iūgimur
 culpis ligamur. vñ et Josaphat qui tot de āte
 acta vita preconijs attollit. de Achab regis a
 micicijs pene peritur⁹ increpatur. Cui a dño p
 pphetam dicē. Impio prebes auxiliū. et his
 qui oderūt dñm amicicia iungeris. Et idcirco
 iram quidē dñi merebeis. s̄ bona opa inuenta
 sunt in te. eo q̄ abstuleris lutos de terra iuda.
 Ab illo enim q̄ fūme rectus est eo ipso iā discre
 pat. quo puerloz amicicijs vita nra cōcordat
 Ammonendi sūt pacati. ne si ad correpcōis ver
 ba p̄filiant. tēpalem pacē sibi pturbari formi
 dent. Rursūq; amonēdi sūt vt eandem pacē di
 lectione integra intrinsec⁹ teneāt. q̄ p̄ inuecti
 onem vocis sibi extrinsec⁹ turbāt. Qd̄ vtrūq; p
 uide dauid se phibet seruare cū dicit. Cū his q̄
 oderūt pacē erā pacificus. cū loquebar illis im
 pugnat me gratis. Ecce a loquēs impugna
 batur a tamē impugnatus eāt pacificus. quia
 nec insaniētes cessabat reprehēdere. nec repre
 hensus negligebat amare. Vñc etiā paul⁹ ait
 Si fieri potest q̄ ex vobis est cū omnibus homi
 nibus pacē habētes. Vñtat⁹ enim discipulos
 vt pacem cū omnib; haberēt premisit dicēns.
 si fieri potest. atq; subiunxit. qd̄ ex vob̄ est. Dif
 ficile q̄ppe erat vt si mala acta corriperēt habē

pacem cum omnibus possent. Sed cum tempus
pacis in prauorum cordibus ex nostra increpatione confu-
ditur inuiolata necesse est in nostro corde seruetur.
Recte itaque ait quod ex vobis est ac si nimirum dicat
quod pax ex duarum partium consensu subsistit. si ab eis
quod corripuntur expellitur. integra tamen in vram quod cor-
ripitis mente teneatur. Unde isdem rursus disci-
pulos ammonet dicens. Si quis non obedit verbo
nostro per epistolam. hunc notate. et non commiscea-
mini cum illo ut confundatur. atque illico adiunxit et
nolite ut inimicum estimare illum. sed corripite ut
fratrem. Ac si diceret. Pacem cum eo exteriorem
soluite. sed interiore circa illum medullitus custodite
ut peccatis mentem sic vram discordia feriat quatenus
pax a vestris cordibus nec abnegata discedat.

Quod aliter ammonendi sunt seminantes Iurgia
atque aliter pacifici. Cap. 21.

Alii ammonendi sunt seminantes iurgia atque aliter
pacifici. Ammonendi namque sunt qui iurgia se-
minant ut cuius sunt sequaces agnoscat. De a-
postata quippe angelo scriptum est. Cum bone messi-
sifania fuissent inserta. Inimicus homo hoc fecit
de cuius etiam membris per salomonem dicitur. Homo a-
postata vir inuisibilis. gradibus ore perverso. Annuit
oculis. reit pede. digito loquitur. prauo corde machi-
natur malum. et in omni tempore iurgia seminat. Ecce
quem seminante iurgia dicere noluit prius apostata

nominatiū. q̄ n̄si more superbientis āgeli a cō
 spectu conditoris pri⁹ intus auersione mētis ca
 deret. foras postmodū vsq; ad semināda iurgi
 a non veniret. Qui recte describit̄ q̄ annuit oca
 lis digito loquūtur. terit pede. Interior nāq; est
 custodia. que ordinata seruat exterius mēbra
 Qui ergo statū mentis pdidit. subsequēē foras
 in incōstantiā motōnis fluit atq; exteriorē mo
 bilitate indicat q̄ nulla iteri⁹ radice subsistat.
 Audiāt iurgioꝝ seminatores qđ scriptum est.
 Beati pacifici quoniā filij dei vocabūtur. atq; e
 diuerso colligāt. quia si filij dei vocātur. qui pa
 cem faciūt. p̄culdubio satane sūt filij qui cōfun
 dunt. Omnes autē qui p̄ discordiā sepantur a
 viriditate dilectionis arefiūt. Qui et si boni ope
 ris fructus in suis actiōib; proferūt profecto
 nulli sunt. q̄ non ex vnitāte caritatis oriuntur
 Hinc ergo ppendāt seminātes iurgia q̄ mul
 tipliciter peccāt qui dū vnā nequiciā ppetrant
 ab humanis cordib; cūctas simul virtutes era
 dicāt. In vno enim malo innumera pagunt q̄
 seminando discordiā caritatē que nimirū omni
 um virtutū mater est extingūt. Quia autē nihil
 est preciosius deo virtute dilectionis. Nihil est
 dyabolo desiderabili⁹ extūctiōne caritatis. Quis
 quis ergo seminādo iurgia dilectionē proximo
 rum pimit. hosti dei familiari⁹ seruit quia q̄ ille

amissa cecidit. hanc iste vulneratis cordibus subtrahens eis iter ascensionis abscedit. At contra amonendi sunt pacifici. ne tate actionis pondus leuigent. si in eis quos fundat pacem debeant ignorare. Nam sicut multum nocet si unitas desit bonis. ita valde enormium si non desit malis. si ergo perversorum nequitia in pace iungitur. profecto eorum malis actibus robur augetur. quod quo sibi in malitia congruit vel eo se robustius bonorum afflictionibus illidunt. Hinc namque est quod contra dampnati illius vasis videlicet antichristi predicatorum. diuina voce beato Job dicitur. Membra carum eius coherencia sibi. Hinc sub squamarum specie de eius satellitibus dicitur. vna vni iungitur et ne spiraculum quod de incedit per eas. Sequaces quippe illius quod nulla in eis se discordie aduersitate diuisi sunt. in bonorum nece grauius glomerantur. Qui ergo iniquos pacem sociat iniquitati vires administrat. quia bonos deterius deprimunt quos et vnamimenter persequuntur. Vnde predicator egregius graui phariseorum saduceorumque persecutione apprehensus iter semetipsum diuidere studuit. quos contra se unitos quibus vidit. cum clamauit dicens. Viri fratres ego phariseus sum filius phariseorum. de spe et de resurrectione mortuorum ego iudicor. dumque saducei spe resurrectionis mortuorum esse denegaret quod pharisei iuxta sacriloga precepta crederent facta ipsecutorum vnamiminitate

dissensio est. et diuisa turba paulus illeus exiit
 qui hunc vnica prius immaniter pressit. Ammo
 nendi itaque sunt qui faciente pacis studiis occu
 pantur. vt prauorum mentibus prius amorem debeant
 interne pacis infundere. quatinus eis postmodum
 valeat exterior pax prodesse. vt dum eorum cor in il
 lius cogitatione suspenditur. nequaquam ad nequi
 tiam ex huius preceptione rapiatur. dumque supernam
 prudentiam terrenam nullo modo ad usum sue deterio
 racoem inclinent. Cum vero pueri quique tales sunt
 vt nocere bonos nequeant etiam si occupiscant. in
 ter has nimirum debet terrena pax constitui. vt pri
 us quam ab eis valeat superna cognoscatur. Vt beatus
 licet quos contra dilectionem dei malicie sue impi
 etas exaspant saltem ex proximi amore mansuescant
 et quasi e vicino ad melius transeant vt ad illas
 que a se longius est pacem conditoris ascendat.

Aliter ammonendi qui sacre legis verba non recte
 intelligunt. sed hec humiliter non loquuntur. Ca. 27.

Liter ammonendi sunt qui sacre legis verba
 non recte intelligunt. atque aliter qui recte que
 dem intelligunt sed hec humiliter non loquuntur.
 Ammonendi enim sunt qui sacre legis verba non
 recte intelligunt. vt propeendant quia saluberrimum
 vini potum in ueneni sibi poculum vertunt. ac per me
 dicinale ferrum vulnere mortali se feriunt. dum per
 hoc in se sana primunt per quod salubriter abscedunt

saucia debuerūt. Ammonēdi sunt vt perpēdāt
qd̄ scripturā sacra in nocte vite presentis quasi
quedam nobil̄ lucerna sit posita. cuius mīm̄rū
verba dū nō recte itelligūt de lumine tenebre f
cūt. Quos videlicet ad intellectū prauū intentio
peruersa non raperet nisi prius sup̄bai inflar̄.
Dum enim se preeteris sapientes arbitrat̄ur
sequi alios ad melius intellecta despiciunt. atq̄
vt apud imperitum vulgus sciēcie sibi nomē ex
torqueāt student sūope ab alijs recte intellecta
destruere. et sua peruersa roborare. vñ bene per
phetam dicūt. Secuerūt pregnātes galaad
ad dilatādum terminū suū. Galaad nāq̄ acer
uus testimoniū interpretat̄. Et q̄ cuncta simul
agregat̄ ecclesie p̄ cōfessionē seruit̄ testimonio
veritatis nō incongrue p̄ galaad eccl̄ia exp̄m̄it̄
q̄ ore cunctoz̄ fidelium de deo queq̄ sunt vera
testatur. Pregnātes aut̄ anime vocant̄ q̄ itel
lectū vbi ex diuino amore cōcipiūt. si ad p̄fectū
tempus veniāt perceptam intelligentiam ope
ris ostensione pariture. Terminū vero suū di
latare ē opinionis sue nomē extēdere. Secuerūt
ḡ pregnātes galaad ad dilatādū terminū suū
quia mīm̄rū heretici mentes fidelium que iā
aliquid de veritatis intellectu cōceperant peruer
sa p̄dicacōe perimunt. et sciēcie sibi nomē extē
dunt. puuloz̄ corda iā de verbi cōceptōe gūda

75
erroris gladio scindunt. et quasi doctrine sibi opi
nionem faciunt. Hos ergo cum conamur instru
ere ne pueris feciant ammoniam. prius necesse
est ne inanem gloriam querant. Si enim radix elaci
onis abscedit. sequenter rami prave assertiois
arescunt. Ammonendi sunt etiam ne errores discordi
asque generando legem dei que idcirco data est ut
sacrificia satane prohibeat eandem ipsam in satane
sacrificium vertant. Vnde per prophetam dominus que
ritur dicens. Dedi eis frumentum vinum et oleum
et argentum multiplicavi eis et aurum. que fecerunt
baal. Frumentum quippe a domino accipimus quando
in dictis obscurioribus subducto tegimine littere
per medullam spiritus legis interna sentimus. Vinum
suum nobis dominus prestat cum scripture sue alta
predicatione nos debriat. Oleum quoque suum no
bis tribuit cum preceptis altioribus vitam nostram
blanda lenitate disponit. Argentum multiplicat
cum nobis luce veritatis plena eloquia subminis
trat. Auro quoque nos ditat quando cor nostrum
intellectu summi fulgoris irradiat. Que cum ha
retici baal offerunt. quia apud auditorum suorum
corda corrupte omnia intelligendo peruertunt. et
de frumento dei vino atque oleo argento pariter
et auro satane sacrificium immolant. quia ad er
rorem discordie verba pacis indimant. Vnde ammonen
di sunt ut precipiant quod dum perusa mente de preceptis

pacis discordia faciunt. iusto dei examine ipsi de
verbo vite moriuntur. At cum ammonendi sunt qui recte
quidem verba legis intelligunt sed haec humiliter non
loquuntur ut in divinis sermonibus prius quam eos alius
preferat semetipsum requirat. ne insequentes aliorum
facta. se deserant. et cum recte de sacra scriptura
sermone. hoc solum quod per illam contra elatos dicitur non at
tendant. Improbis quippe et impetibus est medicus qui alie
num vulnus medici appetit et ipse vulnus quod patitur
nescit. Qui ergo verba dei humiliter non loquuntur pro
ammonendi sunt ut cum medicamina egris apponunt
prius viri sui pestis inspiciant ne alius medendo mo
riantur. Ammonendi debent ut confiderent ne a virtute
dicti dicendi qualitate discordent ne loquendo ali
ud. et ostendendo aliud predicent. Audiant itaque quod
scriptum est. Si quis loquitur quasi sermones dei. Qui ergo ver
ba quae preferat exprimis non habent cur quasi de propriis tu
met. Audiatur quod scriptum est. Sic ex deo coram deo in
proposito loquimur. Ex deo enim coram deo loquitur. qui predica
tionis verbum et quae a deo accepit intelligit. et placet per
illud deo non hominibus querit. Audiatur quod scriptum est Ab
hominibus domini est omnis arrogans. Quia videlicet dum in verbo
dei gloriam propriam querit ius dantis invadit. eumque
laudi suae postponere nequaquam metuit. a quo hoc
ipsum quod laudat accipit Audiatur quod predicatori psal
mo. dicitur. Bibe aquam de cisterna tua et flueta pu
tei tui dirivent fontes tui foras et in plateis aquas

diuide. Habeto eas solus. nec sint alieni participes
 tui. Aque quippe predicator de cisterna sua bibit
 cum ad cor suum rediens prius audit ipse quod dicit.
 Bibit sui flueta putei si sui irrigatione infundit
 ubi. Vbi bene subiungitur. Deriuentur fontes tui
 foras. et in plateis aquas diuide. Rectum quippe
 est. ut prius ipse bibat et tunc predicando alijs
 influat. Fontes namque foras deriuare est. exterius
 alijs vim predicationis infundere. In plateis au-
 tem aquas diuidere est. in magna auditorum
 amplitudine iuxta unius cuiusque qualitatem di-
 uina eloquia dispensare. Et quia plerumque inanis
 glorie appetitus subripit. dum sermo diuinus ad
 multorum noticiam currit. Postquam dictum est aque di-
 uide. recte subiungitur. Habeto eas solus. nec sint
 alieni participes tui. Alienos quippe malignos spi-
 ritus vocat. de quibus propheta temptati uoci hominis di-
 cit. Alieni insurrexerunt in me et fortes quesierunt
 animam meam. Ait ergo. Aquas et in plateis diuide
 et tamen solus habe. Ac si apertius dicat. Sic necesse
 est ut predicationi exterius seruias. quatenus per
 eam conueniam te immundis spiritibus non iungas.
 ne in diuini uerbi ministerio hostes tuos ad te
 participes admittas. Aque ergo et in plateis diui-
 dimus et tamen soli possidemus quando exterius
 late predicationem fundimus et tamen per eam huma-
 nas laudes assequi minime abimus.

Quod alii ammonendi sunt qui cum predicare digne valeant pre nimia humilitate formidant. atque alii quibus causa predicacionis imperfecto vel etas prohibet et tamen precipitacione impellit. Cap. 29.

Liter ammonendi sunt qui cum predicare valeant pre nimia humilitate formidant. atque aliter ammonendi sunt quos a predicacione imperfectio vel etas prohibet. et tamen precipitacione impellit. Ammonendi namque sunt. qui cum predicare utiliter possunt. immoderata tamen humilitate effugiunt ut ex minori consideratione colligant. quantum in maioribus rebus delinquant. Si enim indigentibus proximis ipsi quos haberent pecunias absconderent. adiutores proculdubio calamitatis extitissent. Quo ergo reatu astringantur aspiciant. qui dum peccantibus fratribus verbum predicacionis subtrahunt. morientibus mentibus vite remedia abscondunt. vnde bene quidam sapiens dicit. Sapiencia abscondita et thesaurus inuisus. qui utilitas utriusque. Si populum fames attet. et occulta sibi frumenta seruaret auctores proculdubio mortis existerent. Quanta itaque plectendi sunt pena considerent. qui cum fame verbi anime pereant ipsi panem percepte gratie non ministrant. Vnde bene per salomonem dicitur. Qui abscondit frumenta maledicetur in populis. Frumenta quippe abscondere est predicacionis sancte apud se. verba tenere. In populis autem talis

quisq; maledicatur. q; in solius culpa silenciū p
 multorū quos corrigere potuit pena dampnat
 Si medicinalis artis minime ignari secundum
 vulnus tenerēt. & tamē secare recusarent. pro
 fecto peccatum fraterne mortis ex solo torpore
 cōmitterent. Quanta ergo culpa inuoluantur
 aspiciant. quī dum cognoscant vulnera men
 tū curare negligunt seccōne verborum. Vnde
 & bene per pphetam dicitur. Maledictus qui p
 hibet gladium suū a sanguine. Gladium quip
 pe a sanguine prohibere est predicacōnis ver
 bum a carnalis vite interfectione retinere. De
 quo rursus gladio dicitur. Et gladius meus
 deuorabit carnes. Vñ itaq; cum apud se sermo
 nem predicacōnis occultant diuinas contra
 se sententias terribiliter audiant. quatenus
 ab eorum cordibus timorem timor expellat.
 Audiant q; talentum quī erogare noluit cum
 sentenciā dampnacōnis amisit. Audiant q;
 paulus eo se a proximorū sanguine mundum
 credidit. q; feriendis eorum vicijis non pepar
 at. dicens. Contestor vos hodierna die quia
 mundus sum a sanguine omnium vestrorum
 Non enim subterfugi quo minus annūciarem
 omne consilium dei vobis. Audiant q; voce
 angelica iohānes amonet cum dicit. Qui au
 dit dicat rem. vt nimirum cui se vox interna

insinuat. illuc etiā alios clamando quo ipse ra-
pitur trahat ne clausas foēs etiā vocatus inue-
niat. si vocanti vacuus appropinquat. Audiāt
qđ ysaias quā a vbi ministerio tacuit illustra-
tus a supno lumine magna voce penitēcie seip-
se reprehendit dicens. Ve m̄ quia tacui. Audi-
ant qđ p salomonē in illū predicatōis sciētia
multiplicari p̄mittitur. q̄ in hoc qđ iā obtinuit
torporis vicio non tenet. ait nāq; . Anima que
benedicit impinguabit. a quā inebriat. ipse q̄
inebriabitur. Quī enim exterius predicādo bene-
dicat interioris augmētū pinguedinē recipit. et
dū diuino eloquio auditorū mentē debriatē nō
desinit potu multiplicatū muneris debriatus ex-
cessat. Audiāt qđ dauid hoc deo in munere ob-
tulit. qđ predicatōis gratiā quā acceperat nō
abscondit dicens. Ecce labia mea non phibeo
dñe tu cognouisti. Iusticiā tuā non abscondi i
corde meo veritatē tuam ⁊ salutare tuū dixi.
Audiant qđ sponsi colloquio ad sponsam dicit
Que habitas in ortis amici ausculta. fac me au-
dire vocem tuam. Ecclesia quippe in ortis habi-
tat. que ad viriditatem intimam exulta plā-
taria virtutum seruat. Cuius vocem amicos
auscultare est electos quosq; verbum predica-
tōis illius desiderare. quā videlicet sponsus
audire desiderat. quia ad predicatōnez suā p

electorum suorum animas abelat. Audiatur qd moy
 ses cu irascentem deum populo cerneret. a assumi
 aduiscendum gladios iuberet. illos a pte dei de
 nunciavit existere. qui delinquendum scelera in
 cunctatim feriret dicens. Si quis est dñi iungat
 m. Donat vir gladium suum sup femur suu. ite a
 redite de porta vsq; ad portam. p mediu castro
 ru. a occidat vn9 quisq; frēm suum a amicu eē
 primū suum. Gladium qppe sup femur ponē ē
 predicacōis studiū voluptatib; carnis antefez
 re. vt cum sãcta quis studet dicē curet necesse ē
 illicitas suggestiones edomare. De porta vero
 vsq; ad portā ire est. a vicio vsq; ad viciū per
 qd ad mētem mors ingredit̃ increpādo discue
 rere. Per mediu vero castroz trāsire est. tan
 ta equalitate intra ecclesiā viuere. vt qui delin
 quendum culpas redarguit in nullius se debeat
 fauore declinare. vñ et recte sibiungit̃. Occidat
 vir frēm a amicu et primum suum. s̃fratrem sc̃i
 licet a amicu primum interficit. qui tñ punien
 da inuenit ab increpacōis gladio nec eis quos
 pognacōez diligit p̃c̃it. Si ergo ille dei dicitur
 qui ad ferienda vicia zelo diuini amoris excita
 tur. p̃fecto esse se dei denegat q̃ a inquam fuf
 ficit increpare vitā carnaliū recusat. At cōtra
 amonendi sūt quos a predicacōis officio vel
 impeditio vel etas p̃hibet a tamen precipitacō

impellit. ne dū tāti sibi onus officij precipitaci
one arrogāt. viā sibi subsequētis melioracōis
absidāt. et cū arripūnt intēpestiue qđ nō valēt
pdāt etiā qđ iplē qñq; tēpestiue potuissent ac
qđ sciētā qđ incōgrue conantē oñdere. iuste ostē
dantē amississe. Ammonēdi sūt ut cōsiderent qđ
pulli auū si añ pēnaz pfectiōnez volaē appetūe
vñ ite in alta cupiunt inde i ima mergunt. Am
monēdi sūt vt cōsiderēt qđ structuris recentib9
nec dūq; solidatis. si signoz pondus supponit
nō habitaculū s; ruina fabricat. Ammonendi
sūt ut considerēt qđ cōceptas soboles seie si pri9
qđ formētur plene pferūt. nequaq; domos s; tu
mulos replēt. Hic ē enim qđ ipsa veritas qđ repē
te quos vell; roborāē potuisset ut exēplū sequē
sib; daēt ne impfctē pdicāē presumēt post qđ ple
ne discipulos de v̄tute predicacōis instruxit. illi
to adiūxit. Vos autē sedete in ciuitate quousq;
induamini virtute ex alto. In ciuitate q̄ppe cō
sedem9 si intra mētium nostrarū nos claustra
cōstrigim9 ne loquēdo exteris euagemur. ut cū
v̄tute diuina pfecte induimur tūc a nobmetipf
foras etiā alios instruētes exeam9. Hinc p quē
dā sapientē dicit. Adolescens loquere in causa tu
a vix. et si bis interrogatus fueris habeat inci
um responsio tua. Hic ē qđ idem redēptor noster
cum in celis sit cōditor et ostēsiōis suę potēcia

semp̄ doctor̄ angeloz̄ ante tricēnale tempus in
 terra magister fieri voluit hominū. vt videlicet
 precipitatis v̄m saluberrimi timoris infundēt
 cū ipse etiā qui labi nō possit p̄fecte vite gratiā
 non nisi p̄fecta etate predicaret. Scriptū q̄ppe
 est. Cū factus esset ānoꝝ duodecim remāsit pu
 er ihesus i iherusalē. De quo a parētibus requi
 sitō paulo post subdiē. Inuenerūt illū in tem
 plo sedentē in medio doctorū ⁊ interrogātem il
 los ⁊ audientē. Vigilāti itaq; cōsideracone pē
 sandū est. q̄ cū ihesus ānoꝝ duodecim dicitur
 in medio doctorū sedens nō docēs. s̄ interrogās
 inueniē. Quo exēplo scilic; ostēdiē ne infirm⁹
 docere quis audeat. si ille puer doceri interrogā
 do voluit. qui p̄ diuinitatis potēciam verbū sci
 ētiē ipsis suis doctorib; ministravit. Cū vero p̄
 paulū discipulo dicit. precipe hec ⁊ doce. nemo
 adolescēciā tuam contempnat. sciēdum vob̄ est
 quia in sacro eloquio aliquādo adolescēcia iu
 uentus vocatur. Qd̄ citius ostēdiē. si salomo
 nis ad medium verba p̄ferātur qui ait. Lectaē
 iuuenis in adolescēcia tua. Si enim vnum esse.
 vtraq; non discerneret. quē monebat. in ado
 lescētia iuuenē non vocaret.

Alii q̄ in hoc qd̄ t̄paliē appetūt. prosperāt.
 alii q̄ ea quidē q̄ mūdi sūt cupiscunt. s̄ tñ
 adūsitatis labore.

Littere ammonendi sunt qui in hoc quod temporaliter appetunt prospantur. atque aliter qui ea quidem que mundi sunt concupiscunt. sed tamen aduersitatis labore fatigantur. Ammonendi namque sunt qui in hoc quod temporaliter appetunt prospant. ne cum cuncta ad nomen suppetunt. dantes quere negligant. sed in his que dantur animu figant. ne peregrinacionem pro patria diligant. ne subsidia itinervis in obstacula peruenconis vertant. ne nocturno lune lumine delectati claritate solis videre fugiant. Ammonendi namque sunt ut que in hoc mundo consequuntur. calamitatis solatia. non autem premia tribucionis credant. sed contra fauoris mundi mentem erigant. ne in eis ex tota cordis delectacione succubant. Quisquis enim prospitatem que virtus apud iudiciu cordis melioris vite amorem non reprimat. fauorem vite transeuntis in mortis perpetue occasionem vertit. Hinc est enim quod sub ydumeorum specie que vincendos se prospitati sue reliquerant. in huius mundi successibus letantes increpantur cum dicit. Dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio. et toto corde et ex animo. quibus verbum prophete quod non solum quod gaudeant. sed quod toto corde et ex animo gaudeant districta reprehensione feriantur. Hinc salomō ait. Aversio puulorum interficiet eos et prospitas stultorum perdet illos. Hinc paulus ammonens dicens. Qui emunt tanquam non possidentes. et qui utuntur hoc mundo

tanq̄ non vtatur. vt videlicet sic nobis que sup
 petūt exterius seruiāt. quatin⁹ a supne dilecti
 om̄is studio animū nō inflectāt. nec ludū nob
 interne pegrinacōis temperent. ea que in exili
 o positis subsidium prebēt. ⁊ quasi felices nos
 in trāitorijs gradiamur. q̄ ab eternis nos in
 terim miseros cernimus. Hinc nāq; est. q̄ ele
 ctorum voce dicit ecclesia. Leua eius s̄ capite
 meo ⁊ dextera illius amplexabit me. Simistrā
 dei p̄spicitatem videlicet vite presentis quasi s̄
 capite posuit quā intencōne sūmi amoris p̄mit.
 Dextera vero eā amplectitur q̄ sub eterna eius
 beatitudine tota deuocōne vtinet. Hinc rursus
 p̄ salomonē dicit. Longitudo dierū in dextera illi
 us. in sinistra vero illius diuicie et gloria. Diu
 icie itaq; ⁊ gloria qualiter sint habēda docuit.
 que posita in sinistra memorauit. Hinc psalmi
 sta ait. Saluū me fac dextera tua. Neq; enī ait
 manus s̄ dextera vt videlicet cū dexterā dicēt q̄
 eternā salutem querēt indicaret. Hinc rursum
 scriptū est. Dextera man⁹ tua dñe cōfregit in
 imicos. Hostes enim dei ⁊ si in sinistra eius pro
 ficiūt. in dextera frāgūt. q̄ plerūq; prauos
 vita presens eleuat. s̄ aduentus eterne beatitu
 dinis dampnat. Ammonēdi sūt qui in hoc mū
 do p̄spantur. vt sollerter cōsiderēt q̄ p̄ntis vite
 prosperitas aliquā idcirco datur. vt ad meliorē

vita prouocet aliqui vero ut in eternu plenus
dānet. Hinc ē enī q̄ plebi israhēlicae chanaan ter
ra p̄mittit̄. vt quādoq; ad eterna spanda puo
retur. Neq; enim rudis ille popul⁹ p̄missiombz
dei in lōgūm quū crederet. si a p̄missore suo nō etiā
e vicino aliquid percipisset. vt er go ad eterno
rū fidē certius roborēt nequaq̄ solūmō spē ad
res s̄ rebz quoq; ad spē trahit̄. Qd̄ liq̄do psal
mista testatur dicens. Dedit eis regiones gen
cium ⁊ labores populorū possiderūt. vt custodi
ant iustificacōnes eius ⁊ legeꝝ eius requirāt.
Sed cū largiētem dñm humana mēs boni ope
ris responsione non sequitur. vnde nutrita pie
creditur. inde iustius dāpnatur. Hinc enim per
psalmistaz rursū dicit̄. Deicisti eos dū alleua
rentur. Quia videlicet reprobi cum recta opera
dīuinis muneibz nō repēdūt cū toto se h̄ dese
runt. ⁊ affluentibz prosperatibus dimitunt.
Vñ exterius proficiunt. inde ab int̄mis cadūt
Hinc est q̄ in inferni cruciatu dīuini dicitur.
Recipisti bona in vita tua. Idcirco enim hic bo
na recepit et malus vt illic plenus mala reci
peret. quia hic fuerat nec per bona couersus
At contra ammonēdi sunt qui ea quidem que
mūdi sūt occupant s̄ tñ adūsitatis labore fati
gant̄. vt sollicita cōsideracōne ppendāt. Creator
dispensatorq; cūctorū quāta sup eos grā vigilat

quos in sua desideria non relaxat. Ego quippe quem
 medicus despat concedit ut cuncta que cupiscit
 accipiat. Nam quam sanari posse credit. a multis
 que appetit prohibet. et pueris numos subtra
 himus. quibus tota simul patrimonia heredibus
 reseruamus. Hinc ergo de spe eterne heredita
 tis gaudium fumant. quos aduersitas vite ter
 lis humiliat. quia nisi saluandos impetuum cer
 necet. erudiendos sub discipline regimine diuina
 dispensatio non frenaret. Ammonendi itaque sunt
 qui in hijs que terpaliter cupiscunt aduersita
 tis labore fatigantur. ut solliciti considerent quod plerum
 que etiam iustos cum terpalis potentia sustulit. velut
 in laqueo culpa comprehendit. Nam sicut in priori
 huius voluminis parte iam diximus. dauid deo a
 mabilis rectior fuit in seruitute quam cum puenit ad
 regnum. Seruus namque amore iusticie deprehensus
 aduersarium ferire timuit. Rex autem persuasione
 luxurie deuotum militem etiam sub studio fraudis ex
 tinxit. Quis ergo opes quis potestatem quis glo
 riam querat innoxie. si a illi exstiterunt noxia que
 hec habuit non quesita. Quis inter hec sine ma
 gni discriminis labore saluabitur. si ille in hijs
 culpa interueniente turbatus est. qui ad hec fue
 rat deo eligente prepatius. Ammonendi sunt ut con
 siderent quod salomon qui post tantam sapientiam usque
 ad ydolatriam cecidisse describitur. nichil in hec

mūdo anteq̄ cadēt adūsitatis habuisse memo
ret. s̄ cōcessa sapiētia fūdit⁹ cor deseruit qđ nul
la & minima ēbula cōis disciplina custodit.
Quod aliter āmonēdi sūt cōiugēs obligatī
atq; alit̄ a cōiugij nexib; liberi. Cap. 71.

Liter āmonēdi sūt cōiugēs obligatī atq;
aliter a cōiugij nexibus liberi. Ammonen
di namq; sūt cōiugēs obligatī vt cū vicissim q̄
sunt alterius cogitāt. sic eoz quisq; studeat pla
cere coniugi vt non displiceat conditori. sic ea
que huius mundi sunt agāt. vt tamen appete
re que dei sunt non omittāt. Sic de bonis prese
tib; gaudeant vt tamē intencōe sollicita ma
la eterna ptimescant. Sic de malis tempalib;
lugeant vt tñ consolacōne integra sp̄e integrā
in bonis perhenrib; figāt quaten⁹ dū intan
siti agnoscant esse qđ agunt. In mansione scī
ant qđ appetūt. nec mala mūdi cor confringāt
cum spes bonoz celestium roborāt. nec bona pre
sentis vite decipiāt cū suspecta subsequētis indi
cij mala contristant. Itaq; anim⁹ xpianorum
cōiugū. a infirm⁹ est a fidel. q̄ a plene cuncta tē
pōalia despice nō val; a tñ eternis se cōiungere p
desideriū val;. q̄ quis i delectacōe carnis interia
reat. supne spei ifectiōne oualescat. a si h; q̄ mū
di sūt in vfu itincis spat q̄ dei sūt in fectu puē
cōis. nec totū se ad hoc qđ agit offerat. ne ab eo

q̄ robuste sparē debuit cadat. Q̄d tēne ac bre-
 uiter paulus exprimit dīcēs. Qui h̄nt vxores
 tāq̄ non habētes sint & qui flent tanq̄ nō flen-
 tes & qui gaudēt tanq̄ non gaudentes. Vxorē
 quippe tanq̄ non habēdo habet. qui sic p̄ illam
 carnali solacōne vtitur. vt tamē nūq̄ ad pra-
 ua opera a melioris intencōnis rectitudine eius
 amore flectatur. Vxorē quasi nō habēdo habet
 qui trāitoria cūcta cōspiciēs. curā carnis ex ne-
 cessitate tollerat s̄ cēna gaudia spūs ex deside-
 rio expectat. Nō flendo aut̄ flere est. sic exte-
 ra aduersa plangere vt tñ nouerit eterne spei
 solacōe gaudere. & rursus nō gaudento gau-
 dere est. sic de infimis animū atollere vt tamē
 nūq̄ desinat sūma formidare. Vbi apte quoq̄
 paulo post subditur. Preterit enim figura hu-
 ius mūdi. Ac si apte diceret. Nolite cōstanter
 mūdum diligere quādo & ipse non potest quē
 diligitis stare. Incaustum cor quasi manētes fi-
 gitis dū fugit ipse quē amatis. Ammonēdi s̄iē
 iuges vt ea que sibi aliquādo displicēt & paci-
 ētes inuicem tollerāt & exhortātes inuicem sal-
 uent. Scriptū namq; est. Inuicē onera portate
 & sic adimplebitis legē cristi. Lex quippe xpi ca-
 ritas est que ex illo nobis & largiē sua bona cō-
 tulit & equanimē mala nostra portauit. Tūc
 ergo lem̄gē xpi meditādo cōplemus. quādo &

nostra bona benigne offerimus. et nostrorum ma-
la pie sustinemus. Ammonendi quoque sunt ut eorum
quisque non tamquam ab altero tolerat quam ab ipso to-
lerant attendat. Si enim sua quae portant considerat eo
quae ab altero sustinet leuius portat. Ammonendi sunt
omnes ut suscipiende pro se meminerint causa
omnes. et cum immoderate amixtioni fuerint pro
paganis articulum in usum transferunt voluptatis
pendant quod licet extra non creent. in ipso tamen coniugio
coniugii iura transcendunt. unde necesse est ut cre-
bris exoracionibus deleant quod pulchram implere
spem admixtis voluptatibus fedant. Hinc est
enim quod perit medicinae celestis apostolus non tam sanus
instituit. quam infirmis medicamenta monstravit di-
ces De quibus scripsistis in bonum est homini mu-
lierem non tangere propter fornicaciones autem unusquisque
uxorem suam habeat et unaqueque viam suam habeat
Qui enim fornicationis metum promissit profectione non statim
preceptum non otulit. Sed ne fortasse in terram ruerent
lectum cadentibus ostendit. unde adhuc infirmatibus sub-
didit. uxori vir debitum reddat. similiter autem et uxor
viro. Quibus dum in magna honestate coniugii. aliquid
quod de voluptate largiret adiunxit. Hoc autem dico
secundum indulgentiam non secundum impiam. Culpa quippe est
innata. quod indulgentiam prohibet. sed quae tanto citius relaxat
quanto non per hanc illicitum quod agit. sed hoc quod est licitum
sed moderate non tenet. Quod bene lothi in semetipso

exprimit quā ardētem sodomā fugit. Sed tamē
 segor inueniēs nequaquā mox mōtana cōscendit
 Ardētē quippe sodomā fugere est. illicita carnis
 incēdia dedinare. Altitudo vero ē monciū. mun
 dicia cōtinēcium. Vel certe quasi in mōte sūt. q̄
 etiā carnali copule inherēt. s̄ tamē extra susci
 piēde prolis amixtionem debitam. nulla carnis
 voluptate soluūtur. In mōte quippe stare quid
 est. nisi fructū ppaginis incarnēū querere. In
 mōte stare est carni carnaliter non adherere.
 S; quā multa sunt qui scelera quidē carnis dese
 rāt. nec tamē in coniugio positi vsus solūmodo de
 bitū iura cōseruēt. Erūt quidē loth sodomam. s̄
 tamen mox ad mōtana non puenit. qz iam dā
 pnabilis vita relinquit sed ad huc celsitudo cō
 iugalitatis cōfinēcie subtiliter non tenetur. Est ve
 ro in medio segor ciuitas que fugiētē saluat
 infirmū. qz videlicet cū sibi p incōtinēciā miscēt
 coniuges. & lapsus scelerum fugiunt & tamē veni
 a saluātur. Quasi parua quippe ciuitatem inue
 niūt in qua ab ignibus defendātur. qz cōiugal
 hec vita non q̄dem in virtutib; mira est. s̄ tamē
 supplicijō secura. Vñ & isdem loth ad āgelum
 dicit. Est ciuitas hec iuxta ad quā possum fuge
 re parua. & saluabor in ea. Nūquid nō modica
 est. & viuit in ea aia mea. Iuxta igit segor dicit
 & tamē ad salutē tuta phibetur. quia coniugalitatis

vita nec a mundo longe diuisa est. nec tamen a
gaudio salutis aliena. s; tunc in actione hac vi
ta sua coniuges quasi in parua ciuitate custodiunt
quando pro se assiduis deprecationibus intercedunt. Vnde
a recte per angelum ad eundem loth; dicit. Ecce etiam in
hoc suscepi preces tuas ut non subuertam urbem
pro qua locutus es. Quia videlicet cum deo deprecatio
funditur. nequaquam talis coniugum vita dampnatur.
De qua deprecatione quod paulus ammonet dicens No
lite fraudari inuicem nisi forte ex consensu ad
tempus ut vacetis orationi. At contra ammonen
di sunt qui ligati coniugibus non sunt ut precep
tis celestibus eo rectius seruiant. quo eos ad
curas mundi nequaquam iugum copule carnalis
indemat. ut quos onus licitum coniugii non grauat. ne
quaquam pondus illicitum frene sollicitudinis premit
s; tanto eos paciores dies vltimum. quanto expedi
tiones inueniat. ne quod meliora agere vacantes possunt s;
tamen negligunt. eo supplicia deteriora mereant. Au
diat cum paulus quosdam ad celibatus gratiam; instruet;
non coniugium spreuit. s; curas mundi nascentes ex
coniugio repulit dicens. Hec autem ad utilitatem vestram;
dico. non ut laqueum vobis imittam. s; ad id quod ho
nestum est pro uocato. et quod facultatem prebeat sine impedi
mento domino obsecrandi. Ex coniugibus quippe frene sol
licitudines procedunt. et ideo magister gentium. au
ditores suos ad meliorem persuasionem. ne sollicitudine

terrena ligarētur. Quē igit̄ celebem curarum
 secularium impedimētum prepediit. ⁊ coniugio se
 nequaquā subdidit. et tamē coniugij onera non
 euasit. Ammonēdi sūt cēlibes ne sine dāpnacō-
 nis iudicō miseri se feminis vacātibus putent
 Cū enim paulus fornicatōis viciū tot crimini-
 bus execrādis inseruīt. cuius sit reatus indica-
 uit dicēs. Neq; fornicatores neq; idolis seruien-
 tes. neq; adulteri. neq; molles neq; masculoz
 concubitores. neq; fures neq; auari. neq; ebriosi
 neq; maledici. neq; rapaces regnū dei posside-
 bunt Et rursum fornicatores ⁊ adulteros iudicabit
 deus. Ammonēdi itaq; sūt ut si temptacōnum
 procellas cū difficultate salutis tolerāt. cōiugij
 portū petāt. Scriptū quippe est. Meli⁹ est nube-
 re q̄ vri. sine culpa scilicet ad coniugium veniunt
 si tamen nec dū meliora deuouerūt. Nā q̄s quis
 bonū maius subiecit p̄posuit. bonum min⁹ qd̄ li-
 cuit illicitū fecit. Scriptū quippe est. Nemo mit-
 tēs sup aratrū manū suā. ⁊ respiciens retro ap-
 tus est regno celoꝝ. Quā ergo forciori studio in-
 tenderit retro aspice conuincit. si relictis bonis
 āpliorib; ad minima ētorq̄tur. Aliē cōmixtio-
 ne carnis expti. aliē ignorātes

Cap. 29.

Literāmonendi sūt peccatoꝝ carnis cōscij
 atq; aliē ignari. Ammonēdi nāq; sūt pecca-
 toꝝ carnis expti. vt mare salūm p̄ naufragiū

metuāt a pdicōnis sue discrimina vel cōgita p
horrescant. ne qui pie post perpetrata mala ser
uati sunt. hec improbe repetendo moriātur. vñ et
peccāti anime nunq̄q; a peccato definenti d; .
Spons mulieris meretricis facta ē tibi nolūsti
erebescere Ammonēdi itaq; sūt. ut studeāt qua
tenus si accepta nature bona inteḡ seruare no
luerunt. salū scissa cesarant . Quibus mīmi
mū necesse est vt ppendāt. in tā magno fidelium
numero. q̄ multi a se illibatos custodiāt. a ali
os ab errore cōuertāt. Quid igit̄ isti dicturi sūt
si alijs in integritate stātib; ipsi nec post dāpna
recipiscunt. Quid dicturi sunt. si cum multi a a
lios secum ad regnum celozū deferunt. hi exspe
ctante domino nec semetipsos reducant . Am
monendi sūt vt preterita amissa considerent. a
imminentia deuētent. Vnde sub iudee specie per
phetā dñs corruptis in hoc mundo mensibus
transactas culpas ad memoriam reuocat. qua
tenus pollui in futuris erubescant dicens . For
nicate sunt in egypto in adolescentia sua forni
cate sunt . Ibi subacta sunt vbera earū. a fracte
sunt mame pubertatis earum. In egypto quip
pe vbera subiguntur. cum turpi huius mundi
desiderio . humane mentis voluntas substerni
tur . In egypto pubertatis mamme frangun
tur . quādo naturales sēsus adhuc in semetips

Integri pulsantis concupiscencie corrupcionem vicia-
 tur. Ammonendi sunt peccati carnis expti. vt vi-
 gilanti cura conspiciant. post delicta nobis ad se re-
 deuntibus. deus quanta beniuolentia finem sue pie-
 tatis expandit. cum per prophetam dicat. Si dimise-
 rit vir uxorem suam et illa recedens duxerit virum ali-
 um. nunquam reuertetur ad eam ultra. Numquam non pol-
 luta et contaminata erit mulier illa. Tu autem for-
 nicata es cum amatoribus multis. tamen reuertetur ad
 me dicit dominus. Ecce de fornicante et relicta muli-
 ere argumentum iusticie preponitur. et tamen nobis
 post lapsum redeuntibus non iusticia sed pietas ad-
 hibetur. vt hinc utique colligamus. si nobis delin-
 quentibus. tanta pietate parcitur. a nobis nec post
 delictum redeuntibus quanta improbitate peccatur
 aut que ab illo erit super improbos venia. que non
 cessat vocare post culpas. Que nimis bene per
 prophetam post delictum misericordia vocacionis ex-
 mitur. cum auerso homini dicitur. Et erunt oculi tui
 videntes preceptorem tuum et aures tue audientes
 verbum post tergum monentis. Humanum quippe
 genus dominus in faciem ammonuit. quando in pari-
 so condito homini atque in libero arbitrio statum quod
 facere quid et non facere deberet indicit. Sed homo
 in dei faciem terga dedit. cum superbiens eius iussa con-
 tempsit. nec tamen superbiem deus deseruit qui
 ad reuocandum homines. legem dedit exhortantes

Angelos misit in carne nre mortalitatis apparuit
Ergo post tergum stans nos amonuit. qui ad re-
cupacone nos gratie iam contemptus vocauit
Qd igit generaliter simul potuit dici de cunctis.
hoc necesse e specialit sentie de singulis. Quasi e-
nim cora deo posit9 qsq vba amonicois eius p-
cipit. cum prius q peccata perpetret. voluntatis
eius precepta cognoscit Adhuc eni an ei9 facie
stare est. nec dum eu peccando contempnere. Cu ve-
ro derelicto bono innocetie. iniquitate eligens
appetit terga iam in eius faciem mittit. Sed ec-
ce adhuc a post tergum de9 subsequens mon9 q
etia post culpa ad se redie psvad9. Auerfu vero
reuocat omitta no respicit reuerteti finu pieta-
tis expandit. Vocem ergo post tergum monentis
audim9. si ad inuitate nos dnm statim pt9 pec-
cata reuimur Detem9 igit pietate vocatis eru-
besce si iusticia nolum9 formidae. qz tanto gra-
uiore in probitate contempnitur quanto a contemp-
tus adhuc vocare non dedignaet. At oia amo-
nendi sunt pecca carnis ignorantes. vt tato sollici-
tus papicem ruinam metuant. quanto alcius
stant. Ammonendi fue. vt nouerint. quia quo
magis loco pminentu consistunt. eo crebrioz
bus sagittis infidiatoris impetuntur. Qui tan-
to ardentius solet erigi quanto se robustius con-
spicet vinci. tato qz intollerabilius dedignatur

vinci. quāto cōtra se vid; p̄ integra infirme car
 nis castra pugnaī. Ammonēdi sūt vt incessan
 ter premia suspiciāt. ⁊ libenter procul dubio tē
 ptacōnum quos tolerāt labōēs calcāt. Si enim
 attendat̄ felicitas que sine trāfitu accingit̄. le
 ue fit q̄ trāseūdo laboratur. Audiāt q̄ per p̄phe
 tam dicit̄. Nec dicit dñs aunuchis. Qui custo
 dierint sabbata mea ⁊ elegerit̄ q̄ volui et tenu
 erint fedus meū. dabo eis in domo mea et i mu
 ris meis locum. ⁊ nomē meli⁹ a filijs ⁊ filiabus
 Eunuchi quippe sūt qui oppressis motib; carnis
 effectū i se pravi opis abscidūt. Quo aut̄ apud
 patrem loco habeātur ostendit̄. qui i domo pa
 tris videlicet eterna mansione etiā filijs prefe
 rūtur. Audiant qđ p̄ Johānem dicit̄. Nō sunt
 qui cū mulierib; non sūt cōinquinati. virgines
 enim sūt ⁊ secunt̄ agnum quocūq; abierit. ⁊ q̄
 cāticū cantāt q̄ nemo possit dicē nisi illa cētum
 xliij. milia. Singularit̄ quippe cāticū magnum
 cātāē est. cū eo in p̄petuū precūctis fidelib; etiā
 de carnis incorruptōe gaudēt. Quid tamē electi
 ceteri cāticū audire possunt lic; dicē nequeūt
 quia p̄ caritatem quidē in illoꝝ celsitudine lesi
 sūt. quāuis ad eoz premia non assurgāt Audi
 ant peccatoꝝ carnis ignari quā p̄ semetipsam
 de hac integritate veritas dicit̄. Nō om̄s capiūt
 vbum hoc. Qđ eo innotuit sūmū q̄ denegavit

minimū a dū predicat q̄ difficile capit. audiētibus inuīt ceptum cū q̄nta cautela teneat. Ammonēdi itaq; sūt pccā carnis ignorātes. ut p̄minē v̄gimitatē coniugis sciāt. a tñ se sup coniuges nō extollāt. q̄ten⁹ dū a v̄gimitatē p̄ferūt a se postponūt. a illd non deserāt qd̄ eē meli⁹ estimāt. a se custodiāt q̄ se inane nō exaltāt. Ammonēdi sūt. vt cōsiderēt q̄ plerūq; actione seculariū. vita cōfundit cōtinētū. cū a illi ultra habitū assumūt opa. a isti iux̄ ordinē p̄priū nō exātāt corda. vñ bñ p̄phetā dicit. Et tubescē sydon ait mare. Quasi enī p̄ vocē maris ad verecūdiā sydon adducit q̄ p̄ opationē vite seculariū atq; in hoc mūdo fluctuātiū. ei⁹ q̄ munit⁹ a q̄si stabilis cernit vita reprobatur. Sepe enī nōnulli ad dñm post carnis pccā redētes tāto se ardētius in bonis operibus exhibent quāto dampnabiliōres se de malis vident. a sepe in carnis integritate perdurātes cum min⁹ se respiciunt habere qd̄ desinant plene sibi sufficere vite sue innocētiā putant. atq; ad feruorem spiritus nullis ardoris se stimulis inflāmāt. a fit plerum deo gratior amore ardens vita post culpam q̄ securitate torpēs innocētia. Vnde a voce iudicis dicitur. Remittuntur ei peccata multa. quia dilexit multū. a erit gaudiū in celo sup vnū penitētem magis pl⁹ q̄ sup nonagitanonē iustos

quibus nō est op⁹ pēnitēcia. Qd̄ cūq; a ex ipō
 vfu colligim⁹ si v̄re mētis iudicia p̄semus Pl⁹
 nāq; terrā diligimus que post sp̄mas exarata
 fruct⁹ vberes p̄ducit. quā q̄ nullas sp̄mas ha
 buit. s̄ tamen exulta sterilē segetē gignit. Am
 monēdi sunt peccata carnis ignorātes. ne supe
 rioris ordinis celsitudine se ceteris preferāt cū
 ab inferiorib; quāta se melius agātur ignorāt
 In examine nāq; recti iudicis mutat merita or
 dīum qualitas accōnū. Quis enim cōsideratis
 ip̄his rerū ymaginib; nesciat q̄ in natura gem
 marū carbūcul⁹ p̄ferē hyacintho. s̄ s; tñ ceru
 lei coloris hyaciñt⁹ preferē pallētī carbūculo. q̄
 a illi q̄ nature ordo subtrahit. sp̄s decoris adiū
 git. et hūc quē natural^r pretulerat. coloris qua
 litas fedat. Sic enim in humano genere et qui
 dā in meliori ordine deteriores sūt. a quidam in
 deteriori meliores. q̄ a isti sortē extremi habit⁹
 bñ vivendo trāscēdūt. a illi superioris loci meliū
 morib; nō sequēdo diminuūt. Aliē q̄ peccata
 deplorāt op̄m. aliē q̄ cogitacōnū Cap. 30.

Liter amonēdi sunt qui peccata deplorāt
 op̄m. atq; aliter q̄ cogitacōnū. Ammonē
 di quippe sunt q̄ peccata deplorāt op̄m. vt cōfū
 mata mala p̄fecta diluant lamēta. ne pl⁹ atri
 gantur in debito p̄petratī op̄is. a min⁹ soluant
 in fletibus satisfactiois. Scriptum quippe est

Potū dedit nobis in lacrimis a i mēfura. vt vi
delic; vnūscūiq; mēs tantū penitēdo opūctio
nis sue bibit. lacrimas q̄ se a dō meminit atu
isse p culpas. Ammonēdi sūt vt incessanter cō
missa añ oculos reducāt. atq; vidēdo agāt. vt a
districto iudice videri nō debeāt. Vñ dauid cū
peniter; dicēs Auerte oculos tuos a peccis meis
paulo supius intulit. Delictū meum extra me est
semp. Ac si diceret. Peccatum meum ne respici
as postulo. quia hoc respicere ipē non cesso. vñ
a per pphetam dñs dicāt. Et peccatorū tuorum
memor non ero. tu autē memor esto. Ammonē
di sūt. ut singula queq; cōmissa considerēt. a dū
per vnūq; vitium erroris sui inquinacōnem
deflēt simul se ac totos lacrimis mūdēt. vñ bñ
per iheremiā dicāt. Cum iudee singula delicta pē
sarent. Diuisiones aquarū deduxit ocul⁹ me⁹.
Diuisas quippe ab oculis aquas deducim⁹. qñ
peccatis singulis disptitas lacrimas damus.
Neq; enī vno eodēq; tpe eā mēs de oibus dol;
s; dū nūc hūius nūc illi⁹ culpe memoria acri⁹
tangit. simul de omnib; i singulē omota purga
tur Ammonēdi sūt ut de misericordia quā postu
lāt psumāt. ne i immoderate afflictionis itereāt
Neq; enī dñs pie aīe delinquentiū oculos flēda
peccā opponēt. si p semetip̄s ea districte ferire
voluisset. Cōstat enī q̄ a suo iudicio abscondē

voluit quos miserando preueniens sibimetipsis
 iudices fecit. Hinc enim scriptum est. Preuenia
 mus faciem eius in confessione. Hinc per paulum dicitur
 Si nosmetipsos diiudicarem? non usque diiudi
 caremur. Rursum ammonendi sunt. ut sic de spe fidu
 ciam habeant ne tamen incaute securitate corpescant
 Plerumque enim calidus hostis mentem quam pecca
 to subplantat. cum de ruina sua afflictam respicit
 securitatis pestiferam blandicijs seducit. Quod figura
 te exprimit cum factum domine memorat. Scriptum
 quippe est. Egressa est domina ut videret mulieres
 regionis illius. Quam cum vidisset sicheem filium emor
 euei principis terre illius adhaeruit et rapuit.
 et dormiuit cum illa. vi opprimes virginem. et conglu
 minata est anima eius cum ea. tristemque blandicijs
 dilinuit. Domina quippe ut mulieres videat extra
 nec regionis egreditur quando vnaqueque mens su
 a studia negligens actiones alienas curas extrin
 secat atque extra ordinem proprium vagatur. Quam
 sicheem princeps terre opprimit quia videlicet inuicem
 tam in curis exterioribus dyabolus corrumpit et
 congluminata est anima eius cum ea. quia vincam sibi
 per iniquitatem respicit. et quia cum mens a culpa
 respiscit addicitur atque admissum flere conatur
 corruptor autem spes ac securitates vacuas ante
 oculos vocat. quatenus utilitatem tristitiae subtra
 hat. recte illic subiungitur. Tristemque blandicijs

delimitur. Modo enim aliorum facta grauiora. modo
nil esse quod perpetratum est. Modo misericordie dominum
loquitur modo adhuc tempus subsequens ad pe
nitentiam pollicetur. ut dum per hec decepta mens
ducitur. ab intentione penitentie suspendatur
quatenus tunc bona nulla percipiat. quam nunc mala
nulla contristat. et tunc plenius obruat supplicis
que nunc etiam gaudet in delictis. At contra amon
nendi sunt. qui peccata cogitationum desunt ut sollici
te considerent intra mentis archana utrum delecta
tione tantummodo an etiam consensu deliquerint. Ple
rumque enim temptat cor. et ex carnis nequitia delectatur
et tamen eidem nequitie ex ratione renititur ut in
secreto cogitationis et contristet quodlibet. et libeat quod
contristat. Nonnunquam vero ita mens baratro tempta
tione absorbetur ut nullatenus renitatur. sed ex delecta
tione sequitur hoc. vnde ex delectatione pulsatur quasi fa
cultas reum suppetat. mox effectibus interiora vota
consumat. Quod videlicet si iusta animaduersione
districte iudicis respicit. non est iam cogitationis
culpa sed operis quia et si reum tarditas foras
peccatum distulit intus hoc consensum opere
voluntas impleuit. In primo autem parente
didicimus quia tribus modis omnis culpe nequi
tiam perpetratur. Suggestione scilicet delectatione
ne consensu Primum itaque per hostem. secundum per carnem.
tercium per spiritum perpetratur. Insidiator enim prava

suggerit caro se ad delectationem subicit. atque ad
 extremum spiritus victus delectatione consentit. unde
 et illic serpens prava suggestit. eua autem quasi ca-
 ro sese delectationi subdidit. adam vero velut
 spiritus suggestionem ac delectationem superatus assen-
 sit. Suggestionem itaque peccati agnoscimus. de-
 lectationem vicimus. consensu etiam ligamur. Ammo-
 nendi sunt igitur qui nequicias cogitationis deflent
 ut solliciti considerent in qua peccati mensura ce-
 ciderunt. quatenus iuxta ruine modum quam in se-
 metipsis intorsus sentiunt etiam mensura lameta-
 tionis erigant. ne si cogitata mala minus cruci-
 ant usque ad perpetranda opera perducant. Sed inter
 hec itaque terredi sunt ut tamen minime fatigantur.
 Sepe enim misericors deus eo citius peccata cor-
 dis abluat quo hec exire ad opera non permittit. et
 cogitata mali nequicia tanto citius soluitur quia
 effectu operis districtius non ligatur. unde recte per
 psalmistam dicitur. Dixi pronuntiabo aduersum me in-
 iusticias meas domino et tu remisisti impietatem cor-
 dis mei. Qui enim impietatem cordis subdidit quod
 cogitationum iniusticias pronuntiare vellet indi-
 cauit. dumque ita. Dixi pronuntiabo. atque illico ad-
 iunxit et tu remisisti quam super hec sit venia facile
 ostendit. Qui dum se adhuc permittit petere quod se
 petere promittebat obtinuit. quatenus quia ad
 opus non venerat culpa. usque ad cruciatum non

perueniret penitētia. sed cogitata afflictio men-
tem tergeret quā nimirū tantūmodo cogitata
iniquitas inquinasset.

Quod alii amonēdi sūt q̄ omīssa plāgunt.
nec tamē deserūt. atq; aliter qui deserūt nec
tamen plangunt. Capitulum. 72.

Liter amonēdi sunt q̄ omīssa plāgūt nec
tamen deserūt. atq; aliter q̄ deserūt nec tñ
plangūt. Ammonēdi enī sunt qui cōmissa plā-
gūt nec tamē deserūt. ut cōsiderare sollicitē sciāt
quia deflendo inaniter mundāt qui viuēdo se
nequiter inquinant. cum idcirco se lacrimis la-
uant vt mundi ad sordes cedeant. Hinc enī
scriptum ē. Canis reuersus ad suū vomitum. &
sus lota in volutabro lutī. Canis quippe cū vo-
mit profecto cibū q̄ pectus deprimebat picit.
Sed cū ad vomitū reuertit. vñ leuigat⁹ fuerat
rursus oneratur. Et qui omīssa deplorāt profe-
cto neq̄tiam de qua male faciāt fuerant & que
mentis intima deprimebat cōfiteōdo picūt. quā
post cōfessionem dū repetunt resumūt. Sus ve-
ro in volutabro lutī cum lauatur. sordidior red-
ditur. & quia amīssa plangit nec tamen deserit
pene grauiori culpe se subicit. qui & ipsam quā
flendo impetrare potuit veniam contempnit et
quasi in luto sa aqua semetipsū voluit. quia dū
flectibus suis vite mundiciam subtrahit ante

dei oculos sordidas ipsas etiã lacrimas facie.
 Hinc rursum scriptum est. Ne iteres verbum in ora-
 tione tua. Verbum namque in oratione iterare est post
 fletummittere quod rursum necesse sit flere. Hinc per
 ysaiam dicitur. Lauamini mundi estote. Post la-
 uacrum enim mundus esse negligit quisquis post
 lacrimas vite innocentiam non custodit. et lauan-
 tur ergo et nequaquam mundi sunt qui ommissa flere
 non desinunt. et rursus flenda committunt. Hinc per
 quendam sapientem dicitur. Qui baptizatur a mortuo
 et iterum tangit illum. Quid proficit lauacrum eius.
 Baptizatur quippe a mortuo qui mundatur fletibus
 a peccato. Sed post baptismum mortuum tangit qui
 culpam post lacrimas repetit. Ammonendi sunt. qui
 ommissa plangunt nec tamen deserunt. ut ante distri-
 ctis iudicis oculos eis se similes esse agnoscant
 qui venientes ad faciem quorundam hominum magna
 eis submissione blandiantur. recedentes autem inimi-
 citias ac dampna que valent atrociter inferunt.
 Quid est enim culpam flere nisi humilitatem deo
 sue deuotionis ostendere. Et quid est post fletum pra-
 ua agere. nisi superbas in eum quem rogauerunt inimi-
 citias exercere. Jacobo attestante qui ait. Quicumque
 vult amicus esse huius seculi. inimicus dei constituitur.
 Ammonendi sunt. qui amissa plangunt nec tamen
 deserunt. ut solliciti confiderent. quod ita plerumque ma-
 li inutiliter impugnantur ad iusticiam sicut plerumque

boni innoxie temptantur ad culpā sicut quippe inira
exigentibus meritis positōis interne mēfura. ut et
illi de bono aliquid agūt quod tñ non p̄ficiūt. sup
tē inter ipsa que iā plenissime p̄petrāt mala cō
fidāt. et isti dū de malo tēptantē cui nequaquā cō
sentiūt q̄ p̄ infirmitatem titubāt eo gressus cor
dis ad iusticiā p̄ humilitatē verius figant. Ba
laam quippe iustoz tabernacula respiciens ait.
Mortis aia mea morte iustoz et fiat nouissima
mea hoz familia. s̄ cū opūctōnis tēp̄ abcessit
extra eozū vitam quibus se similit̄ fieri etiā mori
endo poposcerat consiliū prebuit. et cū occasionē
de auaricia reperit. illico oblitus ē quicquid sibi
de innocētia optauit. Paul⁹ vero ait. Video ali
am legem in mēbris meis repugnantem legi
mentis mee. et captiuū me ducētem in lege peccā
tī que est in mēbris meis. Qui p̄fco idcirco tēptatē
ut in bono robusti⁹ ex ipsa infirmitatis sue cog
nitōne solidetur. Quid est ergo quod ille cōpungi
tur et tamen iusticie nō appropinquat iste tem
ptatē et tñ eū culpa nō inq̄nat nisi hoc quod oñdiē
apte quod nec malos bona imperfecta adiuuāt. nec
bonos mala incōsummata cōdēpnāt. At extra amo
nendi sunt qui amissa deserūt nec tamen plan
gunt. ne iam reueratas estimēt culpas quas
et si agēdo nō multiplicāt null̄ tamē fletibus mū
dāt. Neque enim scriptor si ab scrip̄tōe cessauerit

q̄ alia non addidit etiā illa q̄ue scripserat dele
 uit. nec qui cōtumelias irrogat si solūmodo ta
 cuerit satisfecit. Cū p̄fecto necesse sit ut verba
 premisse sup̄bie verb̄ subūcte humilitatis im
 pugnet. nec debitor absolutus ē q̄ alia nō mul
 tiplicat. nisi et illa que ligauerat absoluat. Ita
 et cū deo delinquim⁹. nequaquā satisfacimus si ab
 iniquitate cessamus. nisi voluptates quoq; q̄s
 dileximus. ecōtrario oppositis lamētis insequa
 mur. Si eūim nulla nos in hac vita op̄m culpa
 maculasset. nequaquā hic adhuc degētib⁹ ip̄a
 ad securitatē innocentia nostra sufficeret. quia
 illicita animū multa pulsarēt. Qua igitur mē
 te securus est. qui p̄petratis iniquitatibus. ipse
 sibi testis est q̄ innocēs non est. Neq; enim de
 us nostris cruciatib⁹ pascitur s; delictorū morb⁹
 medicamētis contrarijs medet. ut qui voluptati
 bus delectati discessim⁹ rursus fletibus amari
 cati redeamus. et qui p̄ illicita defluēdo cecidim⁹
 etiam a licitis nosmetipsos restringēdo surga
 mus. et cor q̄ insana leticia infuderat salubris
 tristitia exurat. et q̄ vulnerauerat elatio sup̄bi
 e curet abiectio humilis vite. Hinc enim scrip
 tū ē. Dixi iniquis nolite iniquā agere et delinquen
 tib⁹ nolite exaltare cornu. Cornu quippe deliquē
 tes exaltēt si nequaquā se ad penitēciam excogi
 tatione sue iniquitatis humiliāt. Hinc rursus

dicunt. Cor contritū a humiliatū deus non spernit quisquis enim peccata plāgit. nec tamē deserit. cor quidem cōterit. sed humiliare cōtempnit. Quisquis vero peccata deserit. nec tñ plāgit iā quidē humiliat sed tamē cōvertere cor recusat. Hinc paul⁹ ait. Et hec quidem fuistis s̄ ablutī estis. s̄ s̄ctificatī estis. q̄ nimirū illos emēdatior vita s̄ctificat quos p̄ penitēciā abluēs. afflictio fletuū mūdāt. Hic petr⁹ cū quosdā terribos maloz suozū cōsideracōe aspiciēt amonuit dicens. Penitēciā agite. a baptisetur vn⁹ q̄sq̄ v̄m. Dicitur⁹ enī baptisma p̄mitte penitēcie la mēta vt pri⁹ se aq̄ sue afflictionis infūderent. a postmodū sacramēto baptismatis lauarent. Qua igit̄ mēte qui transactas culpas flere negligūt fiunt securi de venia. quādo ipse summ⁹ pastor ecclie huic etiā sacramēto attēdendā penitēciā credidit. q̄d p̄ccā p̄ncipalit̄ extinguit. Quod alit̄ amonēdi sūt q̄ illicita que faciūt etiā laudant. Atq; aliter qui accusant praua nec tamē deuitant. Capiculum. 71.

Liter amonēdi sūt q̄ illicita que faciunt etiā laudāt. Atq; alit̄ q̄ accusāt praua. nec tñ deuitant. Ammonendi sūt enim q̄ illicita q̄ faciūt etiā laudāt ut cōsiderent q̄ plerq; pl⁹ ore q̄ ope deliquāt. Ope nāq; p̄ semetip̄s solos p̄ua p̄petrant. ore aut̄ p̄ tot p̄sonas iniquitatem

exhibēt. q̄ audiētū mentes iniqui laudātes do-
 cent. Ammonēdi ergo sunt vt si eradicāē mala
 dissimulāt. saltem seminaē ptimescant. Ammo-
 nēdi sūt vt eis pdicō p̄uata sufficiat. rursūq; ā
 monēdi sūt vt si mali esse nō metuūt. erubescāt
 saltem videri qđ sunt. Plezq; enim culpa dum
 abscondit̄ effugatur. quia dū mēs erubescit vi-
 deri qđ tamē eē non metuit. erubescit quādoq;
 eē qđ fugit videri. Cū vero quisq; prauus impu-
 det̄ innotescit. quo liberi⁹ omne facinus ppe-
 trat. eo etiā licitum putat. et qđ licitū suspicat̄.
 in hoc proculdubio multiplici⁹ mergit̄. Vnde
 scriptū est. Peccm̄ suū sicut sodoma predicauē-
 rūt nec absconderūt Peccm̄ suū si sodoma absco-
 deret. adhuc s̄ timore peccaret. S; funditus fre-
 na timoris amiserat. q̄ ad culpā nec tenebras
 requārebat. Vñ rursū scriptum ē. Clamor sodo-
 moꝝ et gomorre multiplicatus ē. Peccm̄ quippe
 cum voce ē. culpa in actione. Peccatū vero etiā
 cum clamore. ē culpa cū libertate. At cōtra am-
 monēdi sunt. qui accusant praua nec tamē deuī-
 tant vt p̄uide ppendant qđ in districto dei iudi-
 cō pro sua excusacōe dicituri sūt. qui de reatu su-
 orū criminū etiā semetipsis iudiciis nō excu-
 sātur. Hi itaq; quid aliud q̄ precones sui sunt
 voces cōtra culpas p̄ferūt et semetipsos opib;
 reos trahunt. Ammonēdi sūt. ut videant quā

de occulta iam retribucōe iudicij est q̄ eorum
mēs malum qđ perpetrat illuminatur vt vide
at. sed nō conatur vt vīcat. vt quo melius vi
det eo deterius peccat. quia a intelligētie lumē
p̄cipit a actionis prauē tenebras non reliquit
Nam cum acceptā ad adiutorium sciētiā ne
gligūt. Hāc extra se in testimonium vertūt. a de lu
mine intelligētie augēt supplicia. q̄ profcō acce
pant vt possint delere peccā. Quorum nimirū ne
quitia cū malū agit qđ diiudicat venturū iā in
diciū hic degustat. ut cū eternis supplicijs suaē
obnoxia suo hic interim examine nō sit abso
luta. tanto q̄ illic grauiora tormēta p̄cipiat quā
to hic malū non deserit etiā q̄ ipsa cōdemnat
Hic enim veritas dicit. Seruus q̄ cognouit vo
luntatē dñi sui a non fecit scđm voluntatē eius
vapulauit multis plagis hinc psalmista ait.
Descendant in infernum viuētes. Vni quippe
que circa illos aguntur sciunt a sentiunt. mor
tui autē sentire nichil possunt. Mortui enim in
infernum descenderēt si mala nesciendo perpe
trarent. Cum vero sciunt mala et tamē faciūt
ad iniquitatis infernum viuētes miseri senti
entesq̄ descendunt.

Quod alii amonēdi sūt q̄ repentina concu
piscētia supantur. Atq̄ aliter qui in culpa ex
consilio ligantur.

Capitulum 76.

Liter ammonēdi sūt qui repentina' cupiscē
 cia supantur. atq; aliter qui in culpa ex cō
 filio ligantur. Ammonēdi quippe sūt quos re
 pentina cupiscēcia supat. vt in bello presētis
 vite se quotidie positos attēdat. et cor qd preui
 dere vulnera nō potest. scuto solliciti timoris te
 gāt. vt occulta infidiantis hostis iacula perhor
 rescant. et vitā caliginoso certamine intencōne
 cōtinua intra mētis castra se muniāt. Nam si a
 circūspēctionis sollicitudine cor destituit. vulne
 ribus apitur. quia hostis callidus tāto liberi9
 pectus patit. quāto nudum a puidēcie lorica
 deprehēdit. Ammonēdi sūt qui repētina cō
 cupiscēcia supantur vt curare nimis terrena
 desuescant. quia intencōnem suā dum reb9 trā
 sitorijs immoderacius implicāt quib; culpārū
 iaculis trāssigantē ignorāt. Vñ et p salomone;
 vox p cussi et dormientis exprimit. qui ait. Ver
 berauerūt me et nō dolui. traxerūt me et ego nō
 sensi. Quādo euigilabo et cursū viua reperiam
 Mens quippe a cura sue sollicitudinīs dormiēs
 verberatur et nō dolet. quia sicut imminēcia ma
 la non pspicit. sic nec qd ppetrauerit agnoscat.
 Trahitur et nequa qd sentit quia per illecebras
 vicōrū ducitur. nec tamē ad sui custodiā susci
 taē. Que qdē euigilare optat vt cursū viua rep
 periat. qd qd quis sompno torpōis a sui custodia

premae vigilare tñ ad curas seculi mittē. vt sēp
voluptatibz debriet. a cū ad illud dormiat i qđ
solertē vigilare debuerat. ad illud vigilaē appe
fit ad qđ laudabilē dormē potuissz. Hic supius
scriptū ē. Et eis qñ dormiēs in medio mari a qñ
si sopit⁹ gubernator amisso clauo. In medio ei
mari dormit qñ in huius mūdi tēptacōibz posit⁹
puidē motus irruētū vicōrum qñ imminētes
vndaz cumulos negligit. a qñ gubernator da
uum amittit. quādo mēs ad regēdā nauē cor
poris studiū sollicitudinis pdit. Clauū qñpe in
mari amittere est intencōnem puidam inter p
cellas huius seculi non tenere. Si enim guber
nator clauū sollicite strigit. modo in fluctibus
ex aduerso nauē dirigit mō ventoz impet⁹ p
obliquū fundit. ita cū mēs vigilanē aiaz regit
mō alia supans calcet. mō alia puidēs declinat
vt a pñtia laborādo subiciat. a cōtra futura cer
tamina pspiciendo oualescat. Hic rursū de for
tibus supne patrie bellatoribz dicit. Vniuscuiusq
ēnis sup femur suum ppter timores nocturnos
Ensis enim sup femur ponitur qñ acumine scē
predicacōnis praua suggestio carnis edomat
Per noctem vero cecitas nostre infirmitatis ex
primitur quia quicquid aduersitatis in nocte
imminet non videtur. vniuscuiusq ergo ensis
sup femur suū ppter timores nocturnos. quia

videlicet sancti viri dum ea que non vident metu-
 unt ad intentionem certaminis parati semper ad-
 sistunt. Hinc rursus sponse dicitur. Nasus tuus si-
 cut turris que est in libano. Rem namque que ocu-
 lis non cernimus plerumque odore preuidemus. Per
 nasum quoque odores fetoresque discernimus. Quid er-
 go per nasum ecclesie. nisi sanctorum prudentia discretio
 designatur. Qui etiam turri similis que est in liba-
 no dicitur. quod discreta eorum providentia ita in al-
 to sita est. ut temptationum certamina et prius
 que veniant videat. et contra ea dum venerint mun-
 ta subsistat. Que enim futura preuidetur cum pre-
 sentia fuerint minoris virtutis sunt. quia dum
 contra ictum quisque pacior redditur. hostis qui se
 inopinatum credidit ex ipso quo prius est enee-
 uatur. At contra ammonendi sunt qui in culpa ex con-
 silio ligantur quatinus provida consideratione pen-
 dent. quia dum mala ex iudicio faciunt. districtius
 contra se iudicium accendunt ut tanto eos durior se-
 tentia feriat quanto illos in culpa artius vincu-
 la deliberationis ligant. citius forte delicta
 penitendo obluerent. si in hijs sola precipitati-
 one cecidissent. Nam tardius peccatum soluitur
 quod a consilio solidatur. Nisi enim mens omni-
 no eterna despiceret in culpa ex iudicio non pe-
 taret. Hoc ergo precipitatione lapsis per consilium
 pereuntes deferunt quod cum ab statu iusticie peccato

cadunt. plerumque simul et in laqueum desperationis
omnes cadunt. Hinc est quod per prophetam dominus
non tam precipitacionum prava quam delictorum
studia reprehendit dicens. Ne forte egrediatur
ut ignis indignacione mea et succedatur. et non sit
qui extinguat propter maliciam studiorum vestro-
rum. Hinc iterum iratus dicit. Visitabo super vos
fructum studiorum vestrorum. Quia igitur pecca-
tis alijs deseruit peccata que per consilium perpe-
trantur. non tam prava facta dominis quam studia pra-
uitatis insequitur. In factis enim sepe infirmi-
tate sepe negligentia in studijs vero maliciosa se-
pe intentione peccatur. Quo contra recte beati viri ex-
pressionem per prophetam dicit. Et in cathedra pestilencie
non sedit. Cathedra quippe iudicis esse vel pre-
sidentis solet. In cathedra enim pestilencie sedere
est ex iudicio prava committere. In cathedra pestilencie
sedere est et ex ratione mala discernere. et tamen ex deli-
beracione perpetrare. Quasi in patris consilij cathedra
sedit. quod tanta iniquitatis elacione attollitur ut im-
plere malum etiam per consilia conetur. Et sicut assiste-
ntibus turbis prelati sunt que cathedre honore fulciunt.
ita delicta eorum qui precipitacione corruunt ex quisi-
ta per studium peccata transcendant. Ammonendi ergo
sunt ut hic colligant qui in culpa se per consilium ligant
quod quicquid vlcione feriendi sunt. qui nunc pravorum
non socij sed principes sunt.

Aliēcē qui licet minima crebro tñ illicite faciunt. aliter q̄ se a paruis custodiūt s̄ aliquādo in gravib; demergūtur. Cap. 32.

Liter amonendi sūt qui licet minima. crebro tamē illicita faciūt. atq; aliter qui se a paruis custodiunt. sed aliquādo in gravibus demergūtur. Ammonēdi sūt qui quāvis in minimis. s̄ tamē frequēter excedūt. vt nequaquā p̄siderent qualia s̄ quāta omittunt. Facta enim sua si despiciant timere cū pensant. debēt formidare cum numerent. Altos quippe gurgites fluminū parue s̄ in numero replēt gutte pluuiarū. a hoc agit sentēcia latens crescens. q̄ patens p̄cella ieuēs. Et minuta sūt que erūpūt in mēbris p̄ scabiem vulnera. s̄ cū multitudo eoz̄ in mirabiliter occupat. si vitā corpōis sicut vnum graue inflatū peccatori vulnus necat. Hinc videlicet scriptū est. Qui modica spernit paulatim decid; Qui enim peccata minima flere ac deuicere negligit. ab statu iusticie non quidē repente s̄ partibus totus cadet. Ammonēdi sūt qui in minimis frequēter excedūt. vt sollicitē p̄siderēt q̄ nōnūquā in parua deterius q̄ in maiori culpa peccatur. Maior enim quo citius q̄ sic culpa agnoscitur. eo etiā celeriq̄ emēdatur. Minor vero dū quasi nulla credit. eo peius quo et securius in vsu retinet. Vñ sit plerūq; vt mens assucta

malis leuibus nec grauiā phoretiscat. atq; ad
quādam auctoritatē ne quātie per culpas nutri
ta pueniat. & tāto in maioribus contempnat pū
mescere. quāto in minimis didicit nō timendo
peccare. At extra amonēdi sūt q̄ se a paruis custo
diūt. sed aliquādo in grauib; demergūt. ut sol
licite se ipsi deprehendāt. quia dū cor eorum de
custodiis minimis extollitur ad perpetranda
grauiora in ipso elacōnis sue baratro deuoratē
& dum foris sibi parua subiciunt sed per inanē
gloriam intus intumescūt. languore superbie in
trinsec⁹ victā mentē etiā foras p̄ mala maiora
p̄sternūt. Ammonendi ḡ sūt q̄ se a paruis custo
diunt. s; aliquādo in grauib; demergūt. ne ubi se
stare extrinsec⁹ estimāt ibi intrinsecus cadāt. et
iuxta districti iudicis retribucōnez elatio mino
ris iusticie via fiat ad foucā gūioris culpe. Quā
enī vane elati minimi boni custodiā suis virib;
tribuūt. in iste derelicti culpis maiorib; obruunt
& cadēdo discunt nō fuisse p̄priū q̄ steterūt. vt
mala immēsa cor rep̄māt q̄ bona minima exal
tant. Ammonēdi sūt vt cōsiderent q̄ in culpis
grauioribus alto reatu se obligēt. & tñ pleq; in
paruis q̄ custodiunt deteri⁹ peccāt. qz in ill
iniqua faciūt & p̄ ista se hominib; qz iniqui sūt
tegūt. Vñ fit vt cū maiora mala p̄perrāt corā
deo aperte iniquitatis sicut. & cū parua bona

custodiunt coram hominibus simulate sanctitatis.
 Hinc est enim quod phariseis dicitur. Liquantes
 culicem camelum aut glutientes. Ac si apte dicitur.
 Minima mala discernitis. maiora deuoratis.
 Hinc est quod rursus ore veritatis increpantur cum au-
 diunt. Decimatis metam et auetum et cyminum. et re-
 linquitis que grauiora sunt legis iudicium et mise-
 ricordiam et fidem. Neque enim negligentem audiendum est
 quod cum decimari minima diceret. extrema quidem
 de oleribus maluit. sed tamen bene olencia memo-
 rat. ut profecto ostendit quia simulatores cum
 praua custodiunt. odorem de se extendere sancte o-
 pinionis querunt. Et quous implere maxima pre-
 termittant tamen minima obseruant que humano
 iudicio longe lateque redoleant.

Aliter qui nec bona inchoant. aliter qui incho-
 ata minime consumant. Cap. 37.

Licet amonendi sunt qui bona nec inchoant
 atque aliter qui inchoata minime consumant.
 Qui enim bona nec inchoant non sunt prius eis e-
 dificanda que salubriter diligant. sed destruenda
 ea in quibus semetipsos nequiter versant. Neque
 enim sequuntur que in experta audiunt nisi prius
 quod permixta sint ea que sunt experta deprehendant.
 quia nec leuari appetit. qui et hoc ipsum quia ceci-
 dit nescit. et quia dolore vulneris non sentit salu-
 tis remedia non requirit. Prius ergo ostendenda

funt q̄ sint vana que diligūt a tūc demū vigilā
ter intīmāda q̄ sint vtilia q̄ pretermittūt. pri⁹
videāt fugiēda q̄ amat. a sine difficultate post
modū agnoscunt amanda eē q̄ fugiūt. Melius
enim incepta recipiunt. si de exp̄tis quicquid
disputacōnis audiunt veracit̄ recognoscunt.
Tūc igit̄ pleno voto discunt vera bona quere
re. cū certo iudicō deprehēderit falsa se vacue te
nuisse. Audiāt ergo q̄ tō presentia a a delecta
cōne citius trāsitura sint. a tamē eorum causa
ad vlcōem sine transitu p̄mansura. quia a nūc
qd̄ liber inuitis subtrahitur. a tunc qd̄ dolet in
uitis in supplicō reseruatur. Itaq; eisdē rebus
terreantur salubriter. quib; noxie delectantur.
vt dum p̄cussa mēs alta ruine sue dampna cō
spiciēs. sese in precipitiū p̄uenisse deprehēdit.
gressum post terga reuocet. a p̄timecens q̄ ama
uerat. discat diligere q̄ cōtēpnebat. Hic est enī
q̄ iheremie misso ad predicacōem dicit. Ecce cōsti
tui te hodie sup̄ gētes a sup̄ rēgna. vt euellas a
destruas a dissipēs a edificēs et plantes. q̄ nisi
pri⁹ p̄uersa destrueret edificare vtiliter recta
non posset. nisi ab auditorum suorum cordibus
spinas vani amoris euelleret nimirum frustra
in eis sancte predicacōnis verba plantaret.
Hinc est q̄ petrus prius euerit vt postmo
dum construat cum nequa q̄ iudeos monebat